

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 18/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.јуна 2012. године

Да констатујемо да су ту:

- тужилац за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- затим од окривљених Хајдари Фатон, Мемиши Агуш, Садику Селимон, Нухију Шемси, Хајдари Ферат и Хајдари Самет, осталима окривљенима се суди у одсуству,
- ту су браниоци адвокат Константиновић, Петровић, Ресавац, Стоиљковић, Крстић и Радуловић,
- и тумачи Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Константиновић адвокат се јавља и за кога? За Дејана Недића и за Марка Миловића. Добро. А није дошао Анте Бошковић, ко се, Ви се јављате и за њега? Добро. Само да видим да ли је још неко можда од адвоката. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се претрес оржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока

Позвали смо за данас сведоке

[REDACTED]. Шта је било сада? Не ради превод?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Овде код нас апаратура је све уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Да ли има потребе да понављамо све ово, окривљени шта кажу, да ли има потребе да понављамо ово ко је присутан и остало, нема потребе, одмахују руком. Ево сада ради и крећемо на сведоке, дакле сведоци су чули сте [REDACTED] и пошто ме је Служба за помоћ и подршку сведоцима обавестила да је [REDACTED] најстарији и да није доброг здравственог стања, позваћемо прво њега. Дакле је ли може [REDACTED] да позовете. Седите молим Вас. Господине [REDACTED] добар дан.

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали данас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа да прећутите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања ако је вероватно да би тим одговорима изложили себе или своје блиске сроднике знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је упозорење за сведоке, а сада ћемо узети Ваше податке. Заправо, Ви сте дали податке када сте били код истражног судије овде 07. фебруара 2011. године?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте рекли име Вашег оца, Ваше занимање и остало, да ли има неке промене у Вашим личним подацима, адреса је вероватно иста?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као на записнику од 07.02.2011. године, упозорен, опоменут, након што је

Само да видим да ли сте положили заклетву.

Након што је положио заклетву исказује:

Код истражног судије једино нисте положили заклетву, па Вас ја молим сада да понављате за мном: закљичем се својом чашћу.

СВЕДОК [REDACTED]: Закљичем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК [REDACTED]: Да ћу све што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК [REDACTED]: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је позанто.

СВЕДОК [REDACTED]: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК [REDACTED]: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте били у селу, како кажете, у Гњилану 30. јула 1999. године, само да видим, и 30. јула 1999. године сте заробљени, причали сте како су Вас тукли и да сте имали поломљена два ребра, сада нам реците у најкраћим цртама када се то десило пре подне, по подне, да ли је тада било у Гњилану КФОР-а или је било српских снага или ко је био тамо?

СВЕДОК [REDACTED]: У Гњилану је био КФОР, ми смо са братанцем један, унук од брата ми, они су преноћили код мене у Гњилану, у Бујановцу, и онда они су пошли да иду да узму ствари неке, пошто нису имали ништа вамо када су избегли чиме да се преобучу нити да се покривају. Ја сам им говорио, реко «немој да идете није време сада да одете тамо», они каже «па мора да одемо» каже «не можемо» каже «да живимо овако» каже «где ћемо на ледину». Ја сам рекао «онда и ја идем са вама, нећу да вас пустим саме». Онда кад смо пошли, ја сам узео једно три хлеба, знајући да тамо не може да узме, имам брата још другог тамо који живи у Гњилану и понесем ова три хлеба. Стигли смо у Гњилане неометано, када смо отишли у Гњилану они су остали да товаре ствари у, овај дечко [REDACTED], ја сам отишао код брата кући и онај брат и снаја каже што си донео хлеба, па реко «немате шта да једете», каже «баш добро си учинио, где

си прошао», реко «ту сам прошао код неки поткивачи што су били», па каже «како си могао ту да прођеш када ту не може ни српско врапче да прође», каже «ти си прошао», «па не знам» реко «ја прођох» реко, да ли нису ме познавали пошто ја живим у Бујановац, нису ме познавали онако без капе, без ништа, мислећи да сам и ја Албанац и онако идем слободно. И тако код њих поседео мало и онда они ме отпратише, вратим се код овог [REDACTED] они већ утоварили оне ствари, пођемо ми од Гњилане, кад смо пошли из Гњилане од Дома армије једна бела кола су почела да нас прате, не знајући шта је било, каква су та кола и шта, када смо стигли у село Добрчане они један камион велики препречио нам пут и ови су изашли, истерали су нас из кола и отерали нас тамо код школе у Добрчане. И када смо отишли код школе онда су ови неки млађи ти они били су њих једно шест, седам, не знам какви су и почели су да бију овог [REDACTED] и [REDACTED] На њих, оборили су их доле, све у крв су их преливала, крв на нос и уста и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вас?

СВЕДОК [REDACTED]: А ја сам онако стајао, само сам утрнуо, реко шта ће да буде и онда када су њих оборили на земљу, онда скочили су на мене и мене су почели да ударају и овако како су ме ударили ту нисам осетио тада да су ми сломили ребра. И онако, осећао сам болове ту једно три месеца, отишао сам код лекара каже не, каже то од удара, каже немаш прелом. И ништа онда. Док смо седели ту, како смо стигли ту онда у школу биле су неке жене и те жене када су нас виделе, виделе да су нас дотерали, оне су отрчале у село и после тога није прошло ни пет, шест до десет минута дошли су једно тројица од ових Албанаца и донели су воду на ови младићи давали, ја нисам био окрвављен, да се умију, да попију воду, дали су им цигарете, каже «јесу вас тукли?», реко «како нису нас тукли, видите да су они све у крв», и све тако смо седели и онда разговарали су они, ови тројица, један се представио, овако озбиљни људи су били, као командант добрчанске бригаде, један полицијски комесар а овај трећи не знам шта је се представио. И седели смо ту разговарали како смо, одакле смо све како, мене су питали каже «Ти, одакле си», реко «Ја сам родом из Гњилана тамо село Зевинце неко код Ново Брдо, а сада живим у Бујановац», «Од кад живиш у Бујановцу?», реко «Живим сада од 1972. године», «о», каже, «ти немаш тамо ништа», каже «овамо ово». Добро, тако смо прошли. Онда док смо седели ту прошло је једно извесно време, наредили су нам да легнемо доле на земљу. Када смо легли на земљу, ови деца што су понели неке ћилиме и оно покрили су нас са један ћилим, сви тројицу и донели су једну даску овако метар, метар и по и на ту даску су били све заковани неки ексери рђави и да нас бију. Ови тројица који су се поставили као да су они регуларна војска како су се представили, нису дали, ајде каже не можемо да вас отмемо, у школу су нас отерали у једно одељење. Ови су нас чекали поново у ходнику. Каже ми ће да испитамо који су и какви па каже ће да видимо шта ће са вама да буде. Добро, ми смо ту и они су седели, ови двојица су отишли да у Гњилану, а један је седео са нас да нас чува. То је било када су нас заробили било је око 12 сати у подне, а ови су отишли негде око два сата, тако за Гњилане. И отишли су у Гњилане и после 3 сата, око 5 сати ујутру враћа се из Гњилана, ми ће да вас пустимо каже, хоћете за Гњилане

да идете или хоћете за Бујановац и ова деца кажу сада ће да, пошто њихови родитељи живе у Гњилану, каже хоћемо за Гњилане каже јер они родитељи, каже ће се брину за нас шта је урађено, али каже не можемо до Гњилане него каже ће да вас одвеземо до Кметовца, ако вас водимо у Гњилане каже мора да вас предамо код УЧК-е у Гњилану и ваша судбина се не зна. Ако за Бујановац каже само до село Петровци и онда ми се одлучили да одемо за Бујановац и када смо пошли ту до Петровце они су, заправо када су све нас у Добрчане у кола, и када смо стигли у Петровце они су нас из кола избацили, каже сад ћу, шта хоћете радите и ми смо овако изишли из кола пошли смо према Ранилугу, и отишли смо у Ранилуг, онда пребацили смо се код КФОР, руски КФОР ту у Црепану тако зову то место. Ову децу су прегледали каже да је имао овај један сломљен нос, а да је само крварио нема прелома и то. И реко како ћемо сада, како знате ови Руси кажу, како знате каже идите. После извесног времена дошли су један мој зет и брат на овог [REDACTED] да виде шта је каже нема нас, чују, јављају телефоном из Гњилана да смо пошли у 12 а како 5 сати већ не долазимо, шта је, каква је судбина, сигурно су каже заробљени, киндаповани, и ми ту код руски КФОР и ово, онда су нас утоварили и за Бујановац смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте стигли кући?

СВЕДОК [REDACTED]: Па отишли смо, да. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте стигли кући?

СВЕДОК [REDACTED]: Па кући смо стигли око 6 сати у Бујановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада да Вам кажем, предложила је одбрана да Вас позовемо данас и хоћу, колега Недић и колега Константиновић, ту је само колега Константиновић, а колега Недић који је, Ви сте предложили да се чита? Да се не чита? Сведок, да нађемо ваш допис да сте предложили, Ви и колега Недић који иначе није дошао који је инсистирао на овим сведоцима. Изволите, да ли имате питања?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми та лица која су вас зауставила, да ли су била униформисана или у цивилној одећи?

СВЕДОК [REDACTED]: У цивилном су били, један је био са једне тамне наочаре, онако висок младић ту око 25 година, да ли је имао или не, углавном висок младић, а сви су били у цивилном оделу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: На ком језику сте Ви разговарали са њим?

СВЕДОК [REDACTED]: Са њиме нисмо разговарали никако, они нас нису, ти што су нас киндаповали, нису они нама постављали никаква питања, само су нам постављали питања каже „имате ли новац“, ми смо рекли да немамо новац, једино у та кола што је било овај дечко што је понео баба послала једно 900 динара и каже то је новац који је каже остао на хаубу, 900 динара кажем то имамо новац, ја сам рекао имам само 10 марке сам, а каже ви сте сиротиње.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А то на ком језику Вам је речено?

СВЕДОК [REDACTED]: То су нам постављали питања ови што су нас бранили, а ови нису постављали питања што су нас киндаповали, ништа само су ударали.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Јесте чули када они разговарају међу собом?

СВЕДОК [REDACTED]: Па они су међу собом, они су разговарали албански, ја слабо разумем албански.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Ви можете да препознате код Албанаца када разговарају из ког је краја неко, да ли је са Косова, из Албаније или са југа Србије или одакле?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да препознам, то они, ја не знам језик њихов и не могу да познам наречје њихове, дијалекте и то из ког је подручја.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А реците ми ова лица која су вас саслушавала, да ли су они били униформисани?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису ни они, један је био у карирану кошуљу и само пуловер, они нас нису малтретирали уопште, а један је био у тегет одело, онако господин, господствени човек, а један онако исто у цивилном оделу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Значи никакве униформе, никакве ознаке?

СВЕДОК [REDACTED]: Никакве униформе, никакве ознаке. И ови су су казали, ови што су нас бранили, ови што су као да су, каже пусти каже ови су лопови, каже ми смо регуларна војска, каже ови су само да краду, то су они рекли, на српском језику су нам говорили.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми да ли је Вама познато неко лице које је у Гњилану убијено или малтретирано у то време?

СВЕДОК [REDACTED]: Које, од Србин или од?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је Вама познато неко лице?

СВЕДОК [REDACTED]: Па, позната су ми нека лица која су убијена, убијен је један из Коретиште био је благајник у школу Коретиште, он је био ту, само не знам да ли је пре тога дан, два или после тога касније који, не могу да се сетим имена али познавао сам лично човека, то за тога знам да су убили онда у Гњилану.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је ли знате под којим околностима?

СВЕДОК [REDACTED]: Они како су људи бежали из Гњилана тамо и гњиланске околине, онда они су дошли изнад Добрчане ту и онда да су га срели доле у једну клисуру и тамо су га убили, знам лично тог човека.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми Ви сте у истрази препознавали неке фото албуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није му показан уопште фото албум.

СВЕДОК [REDACTED]: Нису фото албуми нису ми показани, само су ми прочитана имена да ли познајем неко име. Не знам ниједно име.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, судија, ја предлажем ако имате фотоалбум да погледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо фотоалбум, који?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Па ових лица значи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против којих се води поступак.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овако бранилац сада предлаже да погледате фотоалбум, да ли се слажете сви да овај фотоалбум предамо у руке? Добро. Тужилац да ли се слаже да ово предамо у руке?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно, слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само ћу да извадим из списка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ево и сугестија једна, овај ја колико се сећам не знам сада за господина [REDACTED], али изгледа да је истражни судија сваког питао да ли може да препозна неког, па зависно од одговора је ли вам даван фото албум или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Овде тог питања нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема тог питања да ли може да препозна неког, па да Вас питамо сада, да ли можете да препознате неког, бранилац предлаже да ви видите један фото албум, да ли можете да препознате, мислимо на ове људе који су вас зауставили и мислимо на те људе касније који су са вама разговарали као.

СВЕДОК [REDACTED]: Па не верујем да могу да их препознам, јер они исто тако је стављао наочаре црне и они су младићи оно, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови што кажу команданти и политички комесар, њих да ли можете?

СВЕДОК [REDACTED]: Па можда би њих, не би препознао али само да видим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То можете да видите.

СВЕДОК [REDACTED]: Али и рада сам рекао и оно да имена не знам ниједног имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми Вам сада дајемо овај албум у руке, па ако будете неког од тих људи људи препознали, неког кога знате да нам кажете.

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да препознам никога од ових, сви су ми непознати. Они што су били као команданти, они су били мало старији, озбиљни људи и нема их ту на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок враћа фото албум уз речи да не може никога да препозна, у осталом како је евидентирано путем аудио записа.

Да Вас питам само још рекли сте код истражног судије да сте имали два сломљена ребра, данас кажете да нисте.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисам ја рекао сломљена ребра а нису ми снимљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису снимљена?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су била сломљена?

СВЕДОК [REDACTED]: Па када само отишао једном у Врању је оно нешто да снимам и оно, каже имаш два сломљена ребра која не сећам се, онда тек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било да сте снимали?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било после не знам, нешто, имао сам неке болове и оно, каже, ти имаш два сломљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када, које године сте снимали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па после једно пет, шест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пет, шест година?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, и он ми каже познаје се да је прелом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било сломљено?

СВЕДОК [REDACTED]: Да је било прелом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли одбрана има питања? Окривљени? Не.

Тужилац? Не. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сачували можда.

СВЕДОК [REDACTED]: То једино што су узели тада, што су узели кола „Тојоту“ и тада сам рекао и ствари негде у 25 хиљада евра имали ствари неки конци што су имали су приватну радњу тај братанац ми и да пребаци овамо нешто да би продавао да би живио, то су однели ни трага ни гласа више од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми Ви сте дошли из [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Из [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте сачували аутобуске карте?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате, да ли можете молим Вас да их оставите горе у Служби за помоћ и подршку сведоцима?

СВЕДОК [REDACTED]: Па, узели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошли сте са сином?

СВЕДОК [REDACTED]: Са сином сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли сами?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам могао јер нешто простата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате 77 година је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми онда колико тражите трошкове за цену аутобуске карте?

СВЕДОК [REDACTED]: Па аутобуске карте из [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас и за Вашег сина?

СВЕДОК [REDACTED]: И за сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тражите трошкове исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ако следују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате Ви да ми кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да, ако нешто следује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тражите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам колико за данас имамо по 500.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок трошкове тражи за аутобуску карту.

СВЕДОК [REDACTED]: Како одреди суд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Од [REDACTED] до Београда и натраг.

Колико Вам је била карта, 2.100?
СВЕДОК [REDACTED]: 2.100,00
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**2.100,00 динара, дакле укупно 4.200,00 и 500 динара за трошкове
исхране, као и за аутобуску карту за сина**

Како се зове син?
СВЕДОК [REDACTED]
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**[REDACTED] који га је допратио јер није могао да дође сам и то
2.030,00 динара у једном правцу, дакле 4.060,00 динара у оба правца и 500
динара за трошкове исхране за сина, па суд досуђује сведоку 9.300,00
динара.**

То ће Вам се исплатити на руке и колико износи цена за аутобуске карте и
трошкове исхране. Значи добили сте по 500 динара за исхрану и за ове аутобуске
карте, и молим Вас да оставите карте ако имате овде Служби за помоћ и
подршку сведоцима. Можете сада да идете.

СВЕДОК [REDACTED]: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо, молим вас, да позовемо, само да видимо ко је
први јутрос стигао у суд, [REDACTED], он је први дошао јутрос, тако
да не би више чекао. Добар дан. [REDACTED], је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте
да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, не смете ништа да
прећутите о ономе што Вас питам, али можете да ускратите одговор на питања
којима би могли да себе или себи блиске сроднике изложити тешкој срамоти,
знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење, да ли
разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лични подаци су они које сте дали код истражног судије
07. фебруара 2011. године. Да ли има неке измене?

СВЕДОК [REDACTED]: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само да видимо још да ли сте положили заклетву?
Нисте. Да ли можете молим Вас да понављате. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК [REDACTED]: Да ћу све пред судом што будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК [REDACTED]: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК [REDACTED]: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК [REDACTED]: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као на записнику од 07.02.2011. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли остајете код исказа који сте дали код истражног судије 07. фебруара 2011. године у погледу тога шта Вам се догодило у Гњилану. Пошто сте Ви тамо били доста исцрпни, и то сте све детаљно причали, чак ја ћу сада да замолим Вас је одбрана предложила да Вас одбрана испита само на то због чега је предложила. Значи [REDACTED] господине Константиновићу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ја ћу судија ипак предложити да човек објасни овде пред адвокатима који нису присуствовали претходном саслушању и окривљенима који нису присуствовали претходном саслушању шта му се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, присуствовали су сви адвокати – Ресавац, Владан Петровић, Марко Миловић, Дејан Недић, Константиновић.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Судија, он је саслушаван у одвојеном поступку, у раздвојеном поступку, значи ова лица која седе овде на оптуженичкој клупи нису имала прилике да чују и то јесте било намера наша кад смо предлагали да се ови сведоци саслушају, да се њихови искази не читају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда морам да Вам кажем господине [REDACTED] онда немојте баш онако детаљно као код истражног судије, значи у најкраћим цртама да то поновите, а окривљени су свакако добили транскрипте и превод господине Константиновићу као и сви.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Нису имали прилике да постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они ће да питају, значи сад питате Ви. Ви питате шта, да он понови све?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Не мора све, значи у најкраћим цртама, значи нека каже, ево ја ћу ићи питањима па нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питањима.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми где сте Ви живели 1999. године?

СВЕДОК [REDACTED].

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Где сте се налазили након повлачења војске и полиције Републике Србије са територије Косова?

СВЕДОК [REDACTED]: У [REDACTED] исто.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли сте тамо доживели неке непријатности Ви или чланови Ваше породице у то време?

СВЕДОК [REDACTED]: Док смо били у [REDACTED] не.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Када сте доживели?

СВЕДОК [REDACTED]: 29. новембра, извињавам се јуна.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је л' можете у кратким цртама да нам кажете шта сте доживели?

СВЕДОК [REDACTED]: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете, ја ћу пробати да Вам помогнем, јер сте Ви баш били детаљни код истражног судије, то је на неколико страна сте причали у том несметаном излагању. Значи, овако, рекли сте да сте радили као полицајац, је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, оно што је мени овде што иде кроз транскрипт а што мени није јасно, кажете да сте радили до 16. јула?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте 16. јула или 16. јуна?

СВЕДОК [REDACTED]: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде је ушло јер се све снима зато Вас и питам. Истражни судија каже до 16. пише 07. сад ћу да кажем како сте Ви рекли, значи јуна. У сваком случају Ви кажете „да ли је 16. или 18. био када смо предали зграду СУП Америчком контингенту, односно КФОР. Ето то је то. Значи, 16. јуна?

СВЕДОК [REDACTED]: Јуна, јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет остављате ту опцију да ли је 16. или 18. јун када сте предали зграду, то нисте сигурни?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да се сетим тачно 16. или 18. смо предали зграду Америчком контингенту и они су после преузели зграду СУП [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда кажете „био сам до 29. јула“.

СВЕДОК [REDACTED]: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула или јуна?

СВЕДОК [REDACTED]: Јуна, до 29. јуна сам био у [REDACTED] и 29. сам кренуо према Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато што овде све пише јула, зато ја Вас сад враћам на то и исправљамо то. Значи, 29. јуна сте Ви кренули у Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада оно што, значи тад можда нисте рекли, Ви сте сад, затим Вас је вратио истражни судија и Ви сте причали о томе шта се Вама догодило а ја морам да Вас питам док сте гледали све то, док сте држали зграду у [REDACTED], да ли је стигао ОВК? Значи, стигао је КФОР, да ли је стигао ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: У граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Није био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није било никога?

СВЕДОК [REDACTED]: Није могло да се примети у граду да има ОВК или униформа или нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је дошао овај КФОР, ви предали зграду и тако даље, ко је практично ушао ту, само ове јединиц КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Американци су ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда дешавало везано за те неке уопште ствари од тог 16, 18. до 29?

СВЕДОК [REDACTED]: Па био сам кући до тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте примећивали нешто, да ли сте уопште излазили?

СВЕДОК [REDACTED]: Кући и на улицу и то и код неког могао сам у пролазу кад су пролазили улицом да види се униформа зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то униформа?

СВЕДОК [REDACTED]: УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали ознаке или сте Ви распознавали?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, имали су ознаке, амблеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они почели?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не бих могао да се сетим тачно, али 29., негде тамо двадесет и неког, већ је почело по граду да се шета, мада ми у град нисмо смели да излазимо доле у центар града, само испред дворишта или на сами улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су они почели да долазе УЧК да ли је тада било српских снага, војске и полиције, да ли је било српских снага које су рецимо биле у транзиту, у пролазу за Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су већ отишли?

СВЕДОК [REDACTED]: Отишли сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте видели те војнике ОВК да ли су они долазили онако, како бих Вам рекла као цела јединица?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, појединачно у униформу, сад да ли су долазили или су ишли кући негде, нису били оно у целини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били онако да прође јединица па наоружање, камиони и то?

СВЕДОК [REDACTED]: Не јединица, него оно унуформа. Сад можда је неко узео униформу од неког и прошао, а иначе то кроз улицу то је могло да се види, значи није оно да се види колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су носили оружје?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке кратке цеви?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, само униформа је овако могла да се види овако да прошетају. Сад да ли су пролазили улицом да би се показали или само су прошли да оду до куће своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још да Вас питам када сте ви предали зграду, значи мислим не ви појединачно него као полиција, ви сте претпостављам неко оружје раздуживали, а нешто задржали?

СВЕДОК [REDACTED]: Све смо раздужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте раздужили?

СВЕДОК [REDACTED]: Да ли сте можда видели место где се складиштило оружје које је предавала ОВК и да ли сте видели да ли је ОВК предавала оружје или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте тако нешто чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели зграде које, у које је ушао КФОР, видели сте вашу полицију?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, нашу зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неке друге зграде у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда сада кажите овако. Причали сте за ово кад сте заробљени, је ли тако, колико је времена то трајало?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја мислим негде од пошто сат нисмо имали, ја мислим да је било од 12 па негде до после подне 3 сата је могуће било или 4 и онда су у Дом војске кад су нас одвели па после тога нас предали Америчком контингенту, то у згради СУП и онда су нас они после испитивали негде до изјутра 3 сата колико је било, 3, 4 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Американаца сте били практично од поподне до ујутру?

СВЕДОК [REDACTED]: До ујутру код њих смо били на испитивању и онда су нас и они ослободили, били смо више пута испитивани од више њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Американци?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки извештај о томе, неко записивање да ли сте добили нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисмо добили, они су уписивали у њихове нотесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте заробљени из куће тог [REDACTED], не?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, из куће, из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из камиона тог [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно на ком месту?

СВЕДОК [REDACTED], тако је зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то припада Гњилану исто?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да Гњилану. То је испред Добраћане село можда једно километар, два, можда и мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете та лица која су Вас заробили?

СВЕДОК [REDACTED]: Овај што нас је највише мучио био је мали, ситан, имао је до 25 година, више није имао, он нас је највише мучио. Био је још једна крупан, па нешто као мало природну косу је имао. Он нас је, па могу да кажем мало више и заштићивао, он је више пута прилазио њима и увек им склањао да нас не бију, да ово, оно „прекните више“. Онда има још један омањи њега овако не знам му име и презиме, само знам да је из тог села ту, јер он је радио у радијаторе, Фабрика радијатора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог села [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Па Бања, Мојадери, не знам како је зову, јер он је радио у радијаторе фабрику пошто сам ја радио до осамдесет и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли код судије да је он радио у фабрици.

СВЕДОК [REDACTED]: Њему име и презиме не знам ни дан-данас, мислим оно кад га видим можда бих га препознао. И био је још један па својих можда 43 до 45 година, тако слаб, моја висина можда тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то овај возач из болнице тај или неко други?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нешто ми је сумњив он као да је био возач у болници Хитне помоћи, некако ми та фаца одговарала њему, сад можда сам се ја и прешао, али мислим та фигура тела и оно на њега је личио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте гледали фото-албум?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од тих људи које описујете нема у фото-албуму?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам могао да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су Вас ту зауставили, мучили и тако даље, онда Ви одлазите одатле вас воде у школу у Малишево?

СВЕДОК [REDACTED]: У школу у Малишево са „Заставу 101“ плаве боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сад колико је да ли можете то време да определите, на пример зауставе ме на улици у толико сати, па ту је то мучење на улици, па онда у школи сте не знам колико, разумете, то да некако поделимо?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било око 12, било је пре 12, 12, па ту кућу поред реке саме она је била немалтерисана на два спрата, па ту ноћ једно сат и по. Не можеш тачно да се сетиш времена, јер сат нема, јер ту време пролази брзо а и некад прође сат или секунда прође век, тако да не могу тачно време, али после тога што је био овај у радијаторима што кажем да је радио њему су рекли и он је отишао до неке куће ту изнад, пошто горе су куће имају отишли и донели цакове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у ову школу кад су вас одвели?

СВЕДОК [REDACTED]: Али цакове и онда нас убацили у ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су вас одвели са том плавом „Заставом“ до школе, колико сте били у школи?

СВЕДОК [REDACTED]: Па у школи смо били све док нису дошли њихови специјалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике не знате колико је то времена?

СВЕДОК [REDACTED]: То је трајало вечно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ако сте заробљени око пола 12, 12, а већ сте били у 3, 4 у КФОР онда то је 3 сата?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису много, можда пола сат или сат времена да је било док су они стигли, кад су они стигли већ су да кажем преузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то далеко то Вање код Доброчана и Малишево?

СВЕДОК [REDACTED]: Па шумским путем није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шумским путем није? Али ви идете колима?

СВЕДОК [REDACTED]: Колима, колима, „Заставом“, колским путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, како изгледају ти специјалци, где сте заправо видели тог стражара из затвора што кажете [REDACTED] у Малишеву или кад су дошли специјалци?

СВЕДОК [REDACTED]: У Малишеву, у подруму где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је [REDACTED] на овим сликама?

СВЕДОК [REDACTED]: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Он, сад он кад нас је видео могуће да је мене препознао и одмах се дохватио за браву да то браву поправља и окренуо се и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај што кажете да га знате да је играо фудбал и тако даље, тај исто из Малишева?

СВЕДОК [REDACTED]: А приликом изласка кад су нас водили у Дом војске у Гњилану њега сам видео на сам улазак у школу, значи тад нисмо имали џакове на глави и он ме препознао, видео ме и овако ме погледао само кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам помогао нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: Није рекао ништа ни реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај шверцер девиза?

СВЕДОК [REDACTED]: Шверцер јесте, он је нон-стоп, овај [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да га дирате?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него намерно да Вас туку?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не он ме хапсио, али овај нису му дозвољавали да нас туче, јер смо већ улазили у „Пајеро“ беле боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад, да ли су ти људи на сликама?

СВЕДОК [REDACTED]: Нико није, никог нисам могао да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е онда, дођу ти специјалци па вас воде у Дом војске, је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: У Дом војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, колико тај пут траје, је ли то далеко или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Тај пут траје, није далеко једно десетак минута можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ту сте били у Дому војске на пример колико?

СВЕДОК [REDACTED]: Све смо били ту до предаје код Американаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сати отприлике?

СВЕДОК [REDACTED]: Па једно сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сат времена?

СВЕДОК [REDACTED]: Најмање смо били ту сат времена, ту нам дали тај што нас, мислим возило што нас чувао он и још пар њих, али један од њих шта ја знам, видео је да смо исцрпљени и све и питао нас да ли воду хоћемо. Како да не. Каже „сад ћу“ и он доноси и даје ми. Ја им кажем немој имаћеш проблема после и ти. Дао нам је и цигарете ту да пушимо и после долази накнадно тај њихов командант [REDACTED] што се представља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуља име или презиме?

СВЕДОК [REDACTED]: Не зна, само га зову командант [REDACTED] јер како чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај [REDACTED] односно то је [REDACTED] или обратно?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК [REDACTED]: Насер је што ме мене препознао од самог улаза где је Дом војске само се окренуо и само је рекао, рекао је на албанском да сам му ја комшија и да сам [REDACTED] полицајац и онда је ушао унутра и сад унутра да ли су писали оптужницу, не знам, и после тога само је дошао овај командант [REDACTED] и само је наредио да нас одвежу и да се не плашимо да ће нас предати код Американаца и да ћемо после тога бити пуштени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још да Вас питам, разгледали сте код истражног судије фото-албум неких људи којима се нешто десило у Гњилану, ту сте неке показали, је ли тако и разгледали сте други фото-албум где су неки људи које сте препознали па сте рекли „познајем их али не из догађаја“ па ћете нам објаснити шта то значи? За неке две слике сте рекли „познајем ове људе, али не из овог догађаја“, сећате се тога или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Сад ћу да Вам покажем и. Значи, да ли сте Ви у фото-албуму који Вам је показао истражни судија препознали било кога од ових људи о којима причамо? Кажете да тог [REDACTED] нема, да тог шверцера девиза нема, је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог нисте?

СВЕДОК [REDACTED]: Никог нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад овде да видим шта сте рекли када сте разгледали тај албум. Рекли сте за две неке слике, сад ћу да Вам покажем. Ево овако, рекли сте за број 12, кажете „али би можда овај могао да буде један од оних који нас је киднаповао“, онда кажете који је број, број 12, кажете „сама

фаца, некако ми так је био мало, ова слика можда није верна оригиналу, чини ми се да је био мало крупнији, можда је овај дечко који је имао пиштољ јер је репетирао у нас“ и тако даље, па број 37. Не читам, то, нисте Ви то извините. Само моменат. То је Ваш брат. Да видим шта Ви кажете за слику. Ево овако, број 4 Вам је познат и 7, али кажете „не могу да се сетим одакле и како, некако ми је дошло, број 7 исто некако позната фаца. Је ли из овог догађаја? Не, није, из неког периода који као нека магла је предамном“. Ето то су те слике да их погледамо сада. Да ли сте Ви спомињали име [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, па то је тај што ме препознао у Дому војске комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]? А име овај [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Па [REDACTED] ја не знам да ли је то њихово презиме или њих знају као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је [REDACTED], звани [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је то, они су познати као поткивачи у Гњилану по [REDACTED] тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми да погледамо ове слике, сад ћемо заправо сви да констатујемо ко је на тим сликама. Да ли знате ко су били команданти у Гњилану ОФК током бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не. То једино то приликом у Дом војске што су овог ословљавали као командант [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: То командант [REDACTED] е сад да ли је стварно командант или није, не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете молим Вас да се окренете и кажете да ли познајете неког од ових људи позади, не у униформи него у цивилу? Хоћете да устанете оптужени молим вас.

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, за оптуженог Фатона Хајдарија који је на слици број 4 сте рекли да Вам је познат али не из овог догађаја, зато сам их замолила да устану. То је то. Господине Константиновићу, да ли сад Ви још нешто имате да додате?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ова лица која су Вас зауставила и малтретирала да ли су они били униформисани?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, били су у цивилу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли су Вам се представили ко су и шта су?

СВЕДОК [REDACTED]: Само су рекли да су косовска полиција нова.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли су имали неке ознаке, било шта?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нису имали, ови у Дом војске имали су униформу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, али они вас нису малтретирали колико сам разумео?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А реците ми, значи лица која су Вас зауставила на ком језику су разговарала са вама?

СВЕДОК [REDACTED]: На српском.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Ви говорите албански?

СВЕДОК [REDACTED]: Па поприлично.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли можете да препознате по изговору одакле је неки Албанац, да ли је са Косова, са југа Србије, Албаније?

СВЕДОК [REDACTED]: Овог што сам рекао да има негде око 45 година слабо овако моје висине, он је имао акценат нешто на хрватски, хрватско-босански, више акценат је био на, нагласак на хрватски говор, а ови не бих могао да препознам тако да и ми у Гњилану и у Доброчану и у Каменици исти говор, малтене имамо акценат, тако да.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли у том периоду док сте Ви били у Гњилану тих петнаестак дана да ли се Вама или неком од Ваших комшија нешто десило да је неко отет од Ваших комшија? Да ли Вам је неко правио проблеме што сте Ви полицајац?

СВЕДОК [REDACTED]: Мени нису правили, јер ја после тога нисам био у својој кући, био сам код комшије тако да смо ту седели. Мени после тога лично нико није правио проблеме, мислим и мени и породици мојој, тако да нисмо уопште ни били кући, било смо преко пута код комшије, ту смо седели.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, али били сте у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, ту преко пута моје куће смо били.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Вам је познато, је л' сте видели нешто у комшилуку да се неко отима, да се неко малтретира?

СВЕДОК [REDACTED]: Па [REDACTED] су комшију мог изнад моје куће на једно 50 метара њега су га одвели, малтретирали и отпустили га, сад не знам због чега тачно, али њега су.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Вам је познато да је неко страдао?

СВЕДОК [REDACTED]: У улици нашој?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Вама познатих лица?

СВЕДОК [REDACTED]: Мени близак нарочито.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Не мора да Вам буде близак, комшија, неко кога знате, да ли Ви знате да је неко убијен? Да ли знате непосредно, не да сте чули из приче за неког кога Ви не познајете, него за неке, Ви живите у Гњилану цео живот, значи знате сто људи?

СВЕДОК [REDACTED]: Није да сам чуо, али мени сестрић, како то долази, како ће доћи, дечко 10 година је убијен на пример, у Гњилану, где му је и отац тешко рањен. То се десило према Ливоћу Горње, Горњем Ливоћу у њиви баш где су ту рањени и касније пронађени су у Приштини у подруму у некој болници. Мислим, од не од сестре, него од тетке син 10 година [REDACTED] њему је силом пробијено грло, онда доћи екстремитет му је посечен, стављен му је у уста, дечко је имао својих 10 година, док теча мој је био

тешко рањен и тако да је он остао жив, пребацили га у Гњилане и то је то. То знам, не могу да се сетим.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, немам питања више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко још од бранилаца? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја бих ово ако Ви мислите да је све речено Ви ме прекините око ових датума. Ако сам добро разумео Ви сте били тамо полицајац, испричали сте то све раније, детаљније, имали сте и кућу, шта је с том кућом?

СВЕДОК [REDACTED]: То су биле две куће.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ваша кућа?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где сте становали? Ви сте имали стан службени не кућу?

СВЕДОК [REDACTED]: Буразер је имао стан а ја сам имао куће две са оцем и мајком сам живео. После тога кад смо ми напустили Гњилане куће су опљачкане, спаљене, срушене и дан-данас нема од куће ништа, нема ни темељ.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немате никакву надокнаду око имовине и то?

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А кад сте Ви то отишли са породицом из Гњилана?

СВЕДОК [REDACTED]: Па сад не могу тачно да се сетим, ја мислим ако није било 23. јула колико се ја сећам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: 23. јула?

СВЕДОК [REDACTED]: Колико се сећам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А ово што сте рекли сада испричали и раније детаљније везујете за 29. јуни? Зашто за 29. јуни?

СВЕДОК [REDACTED]: Јер тог дана смо код Бање у селу Доброћане испред ту нас зауставили и киднаповали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита Вас бранилац зашто сте запамтили тај датум, управо због догађаја или због нечег другог?

СВЕДОК [REDACTED]: Па због тог догађаја.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Због киднаповања. Рекли сте да сте од 16. до 18. предали просторије али ја нисам добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16. или 18?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: МУП или Дома војске?

СВЕДОК [REDACTED]: Зграду СУП Гњилане.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где сте Ви радили?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, комплет зграду.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сам ја добро разумео од 16. до 18. или 16. или 18?

СВЕДОК [REDACTED]: Од 16. до 18.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Предато од 16. до 18?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од тих дана? У један дан или сте предавали три дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не један од тих три дана, један дан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан од та три?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Први је 16. а задњи 18, је ли од тих дана? Предали сте и оружје, дуге цеви претпостављам?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, пре тога смо ми све то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кома сте предали Ви оружје као полицајац?

СВЕДОК [REDACTED]: Предали смо старешини нашем, претпостављеном.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта су те старешине урадиле са тим оружјем и где су сада старешине кад су дошли Американци?

СВЕДОК [REDACTED]: За оружје где се?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, старешине са оружјем, где је полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да одговори.

СВЕДОК [REDACTED]: Полиција је тог дана кад смо ми предали зграду ми смо сваки радни однос био прекинут и ми смо имали да радимо, свако је био, ја сам био у Гњилану, ко је био у околним селима он је био ту је живео и дан-данас живе колеге у исте своје куће где нису такорећи протерани или ово.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је л' сте оружје предали пре 16?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, пре 16.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И шта су Вам рекле старешине, више постојите или не постојите или се враћате?

СВЕДОК [REDACTED]: Речено ми је да ћемо после 2, 3 дана да будемо у саставу КФОР с тим што ћемо с њима да радимо заједно у цивилу ради града пошто знамо све, а личне карте и возачке да се врате за 7 дана исто да наставе свој нормалан део посла као што су радили раније.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је л' било полицијских снага из унутрашњости Србије?

СВЕДОК [REDACTED]: Где?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У Гњилану? Какав је састав био полицијске станице?

СВЕДОК [REDACTED]: Је л' мислите 16. или пре тога?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па пре тога, а и 16?

СВЕДОК [REDACTED]: 16. и после тога није било, то смо ми били који смо живели ту, а и са њима смо имали исто као на пример од из Београда раде колеге у Нишу, он значи своје радно место је имао у Гњилану.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где су они после 16. били, остали или отишли?

СВЕДОК [REDACTED]: Отишли су свако својој кући је отишао и добио своје радно место у свом граду одакле је дошао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Рекли сте није било српских снага, па сте рекли негде 20. али споменули сте и 29. можете ли да повежете са тим 29. колико дана пре тога није било српских снага полиције и војске?

СВЕДОК [REDACTED]: Па није било све, ми смо остали пар.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Уназад 29?

СВЕДОК [REDACTED]: Па уназад јер ми смо од 16. до 18. чували ми који смо живели у граду Гњилана или у околини оно околина села.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли то значи да 16. није било српских снага тамо, да су распуштени и отишли?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било распуштено још пре тога, само смо ми остали ту да чувамо зграду.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу. Извините. Значи, господине Крстићу када питате човека онда га питајте да одговори. У Вашим годинама, у Вашем том статусу који имате као адвокат са толиким искуством, ја нисам у стању да Вас учим бонтону. То је једно. Због тога, господине Крстићу, морам да Вас казним. Значи када човек одговори, он је дошао јутрос јако рано у Београд, када одговара молим Вас да га саслушате, да га не прекидате и немојте га питати, он је рекао „16. смо ми чували зграду, није било никога, само смо ми чували зграду и онда смо предали, ничега више није било“, он је то већ рекао. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја понављам питање, нисам одговоран, а нисам задовољан одговором, а Ви тумачите кроз пресуду шта је он рекао и оцењујте те доказе. Дакле, пустите ме, врло ми је важно ово с обзиром на став Апелационог суда, врло је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, можете само да разговарате пристojно, само пристojно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло пристojно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без викања и без одговарања.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Без викања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али без одговарања господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, можете да наставите тоном који је примерен месту где се налазите?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекли сте значи 16. до 18. сте предали објекат и остали сте ви само који сте из Гњилана. Ја Вас питам ти из Србије што су били кад су пре тога отишли, који дан 16. или раније?

СВЕДОК [REDACTED]: Мислите на комплет?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На комплет, да?

СВЕДОК [REDACTED]: Они су пре тога, пре тога су они отишли сви.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад пре, пре колико дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу ја да се сетим.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Отприлике?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да се.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дан, два, пет?

СВЕДОК [REDACTED]: Знам да смо ми чували зграду.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико дана сте чували сами зграду?

СВЕДОК [REDACTED]: Ми смо чували зграду, јер имали смо своје смене нормалне смене, дежурства као и сваки пут што дежурам, значи

своју смену одрадиш и одеш кући ако је безбедно, ако није безбедно и није безбедно да дођеш до зграде онда остајеш до даљњег док не дође смена.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико сте дана чували сами зграду док нису дошли Американци?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја кажем да смо ми зграду предали од 16. до 18. сад тачно датум не знам који је датум био од тих, али пре тога сигурно је било, 'ајде да кажемо и 10 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће од 12. до 14?

СВЕДОК [REDACTED]: Па могуће је то кад је било оно повлачење и тад се све повукло, сад ја не могу да памтим датум, није то јуче било то је 12, 13 година су у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И само још ово питање судија ако дозволите. „Испитивали су нас код Американаца, предали су нас, привели су нас“, па ја питам кога то Ви говорите у множини, ко је то био с Вама још?

СВЕДОК [REDACTED]: Био је брат мој рођени и његов баца, односно пашеног, како га зовете овде, ми баца, пријатељ мој.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам. Да ли има још неко од бранилаца? Док се браниоци припремају да Вас питам знате где је Интернат у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време када сте предавали који опредељујете као дане када сте предавали зграду од 16. до 18. у згради Интерната била ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: То се само чуло по граду се сигурно причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 16. до 18. пре него што су дошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, после тога су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо за 17. јун да ли је тада ОВК била у Интернату, имала своју рампу, своје страже на улазу итд?

СВЕДОК [REDACTED]: Не бих знао, само се чуло да их има горе војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре него што сте?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не бих знао да кажем датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек опредељујемо сада према овом моменту када сте предали зграду полиције да ли сте пре тога чули да има ОВК у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, пре тога не, можда је неко прошао или оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да ли су запосели зграду Интерната, да ли су поставили своје страже, да ли се тада то чуло?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда био истакнут амблем на згради, амблем ОВК на згради Интерната пре 16, све причамо пре 16. кад сте ви предали зграду?

СВЕДОК [REDACTED]: Није, тад је била нормална комуникација у граду, значи нормално се шетало, значи није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тада било неких људи из ОВК, значи причамо опет ти дани 16, 17, 18. који су у црним униформама са оружјем патролирали по граду, да нису Срби, да нису Американци него су ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Са оружјем нисмо могли да их видимо, можда су они шетали ван града, али центар града где живимо ми нисмо могли баш да их уочимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код аутобуске станице?

СВЕДОК [REDACTED]: Код аутобуске станице горе код Ватрогасне јединице ту су били. Е сад, не знам да ли су били пре или после, углавном ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их видели?

СВЕДОК [REDACTED]: Били су у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било пре него што су дошли Американци или после?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, то кад су дошли Американци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам само за тај 17. јун, мени 17. јун сада интересује да ли је тад био ОВК у црним униформама са оружјем, држали Интернат исто као и тај свој амблем, ставио рампу и стражарио на улазу, то ме занимало. Господине Ресавац нешто сте хтели? Не. Господине Крстић? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим Вас, Ви сте ме подсетили. Дакле, с обзиром да сте Ви били тамо полицајац, знате ово што сте одговорили сјајно, све сам разумео, али док сте Ви били тамо до 16. да ли знате ко је био у том Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: У Интернату у самој згради?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, у самој згради, да ли неко се служио тим Интернатом, је ли напуштено, ко је био?

СВЕДОК [REDACTED]: Па били су.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оно што Ви знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Они су били смештени, ученици који су похађали средњу школу, основну школу и били и један део је био расељена лица из Хрватске, Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

СВЕДОК [REDACTED]: Током бомбардовања су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ученици и расељени?

СВЕДОК [REDACTED]: Били су расељена лица ту, расељена лица су била ту смештена јер нису имали где, ту су распоређени они.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А одакле знате то да су расељена лица, да ли то полиција водила неку евиденцију па преко вас или Ви лично знате па сте видели тамо?

СВЕДОК [REDACTED]: То је мали град, зна се.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су избеглице? Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од обране? Господин Ресавац.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Мене интересује да ли господин зна у вези Дома ЈНА у том периоду 16, 17. и 18. када је Дом ЈНА напуштен, односно и ко га је преузео?

СВЕДОК [REDACTED]: Дом ЈНА не бих знао тачно датум кад је напуштен, али кад је стигао први контигент, прво је стигао контигент из Француске. Е сад, да ли су они тад напустили Дом војске или нису или кад су дошли из Америчког контигента кад су извршили замену тада ако је напуштена зграда и они су се.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: То сте лепо поменули, у односу на долазак Американаца колико дана пре су дошли Французи?

СВЕДОК [REDACTED]: Од Американаца?

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Колико су они били?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, можда два, три дана, или колико, ко извидница ваљда је била ту, немам појма.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: А ти Французи су отишли кад су дошли Американци?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, истог дана једни одлазе други остају.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Миловић, за кога констатујемо да је малопре дошао, значи у 10:45 часова.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли Вам је познато ко је био шеф у Интернату тамо војни, значи након кад је кренула већ војна дешавања и бомбардовање?

СВЕДОК [REDACTED]: Како шеф, ништа не разумем.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Ко је био војни командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Интернату су биле избеглице.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Али после, после након што је кренуло бомбардовање и остало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања су били избеглице, малопре је рекао.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: А после да ли Вам је познато, после бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Не разумем како мислите командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не разуме питање.

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли вам је познато, пошто сте са тог подручја, ко је био командант војни у Гњилану након завршетка бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Из војске?

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Ништа, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од бранилаца? Хоћу да Вас питам, даћу Вам једно име, ставићемо име једно немојте га говорити гласно, да ли познајете тог човека? Добићете име једно на папиру, молим Вас не читајте то име наглас.

Реците ми да ли познајете тог човека? Он је исто био полицајац зато Вас питам. Колико је бројала та полиција, станица у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Били смо преко 200 сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могуће да је био полицајац а да га не познајете?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да се сетим по имену, мислим по фаци гарантујем да није, ако могу да кажем висину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК [REDACTED]: Ако је један овако слаб, коврцаву косу онда можда бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је био и можда није?

СВЕДОК [REDACTED]: По висини објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се ради о високом човеку, коврцаве косе онда га познајете?

СВЕДОК [REDACTED]: Ако је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је то тај?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. А овако по имену не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није из Гњилана, из неког места поред?

СВЕДОК [REDACTED]: Свако је распоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли да или није?

СВЕДОК [REDACTED]: Свако има свој део посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта Вас питам? Овај за кога Вас ја питам није из Гњилана, него из неког места поред?

СВЕДОК [REDACTED]: Не бих могао по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли да кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: По слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам слику. Још неко питање? Окривљени не? Окривљени Мемииши изволите.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Добар дан. Пошто је сведок био полицајац у то време, ја питам у време бомбардовања где је била смештена полицијска станица?

СВЕДОК [REDACTED]: У истој згради.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: У истој згради?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: 19. јуна да ли је постојао камп „Бонстил“ ако сте чули?

СВЕДОК [REDACTED]: „Бонстил“ 19. можда је постојао и касније, нисам чуо мислим баш тог дана 19. али касније се чуло да „Бонстил“ постоји, да се гради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је познато то оптужени хоће да Вас питам, да ли Вам је познато кад су постављене прве те ствари за „Бонстил“, знате, кад, да ли је то било одмах када су дошли или касније?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не бих могао да знам, то касније сигурно они су постепено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постепено правили ту логистику?

СВЕДОК [REDACTED]: Добро.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ово сам имао примедбу у вези бивших колега његов што је већ рекао за то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Хајдари Фатон.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добар дан. Ја мало питам ово везе с овом сликом број 4, је л' може сад да Ви дате да он још мало да гледа ову слику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледа поново слику број 4?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте. Да, али нађите му 4. Али он је рекао да то није из овог догађаја него онако из града од негде, није рекао да Вас препознаје по овом догађају, он је рекао „та лица су ми позната“.

СВЕДОК [REDACTED]: Овако ми по фаци делује као познато, можда је некоме сличан у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај човек.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја сам овај човек последњи.

СВЕДОК [REDACTED]: Зато кажем не знам.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ево без наочаре можда.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, управо то кажем да, јер човек има који слични су у лику.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Хтео сам да питам је л' овај човек био тамо кад је оно хапшен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то никада ни рекао.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисам то рекао.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Е сад, је л' познајеш [REDACTED], је л' ти познато то име [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, не могу по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто колега Ваш?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Инспектор, није баш обичан него инспектор.

СВЕДОК [REDACTED]: По имену и презимену не могу.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Висок, ћелав, крупан? Ти знаш, добро [REDACTED], је л' био код аутобуске станице пекарица?

СВЕДОК [REDACTED]: Испред аутобуске станице.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Испред? А је л' био ту близу аутобуске станице КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Испред?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Иза?

СВЕДОК [REDACTED]: Иза аутобуске?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да. Шта има иза аутобуске станице нешто да, ево ватрогасци је л' био ту КФОР тада 17?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било иза аутобуске станице?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ватрогасци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ватрогасци као цела станица?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да, да. А је л' био КФОР ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Па кад су наши.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: 17. ту само то?

СВЕДОК [REDACTED]: 17. баш не бих могао да кажем баш тачно 17. али били су ту смештени они, сад да ли су били они или ови, углавном

били су у униформе, америчке униформе, мислим то се у граду причало да су они били ту смештени у тој згради.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само у вези с овим албумом, је л' ти ово албум познат пре него што си дао изјаву 2011. године?

СВЕДОК [REDACTED]: Овај?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко од окривљених? Не. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви становали, где се налази Ваша кућа у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED] улица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је у ком делу града?

СВЕДОК [REDACTED]: То је у правцу Поповице, односно преко пута болнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко полицијска станица?

СВЕДОК [REDACTED]: Од куће моје?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Седам минута пешака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се налази Интернат у односу на?

СВЕДОК [REDACTED]: Интернат се налазио у другом делу града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У другом делу града? Па малопре Вас је суд питао.

СВЕДОК [REDACTED]: Тамо су средње школе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тих дана кад сте чували зграду, како кажете, имали потребе да идете до Интерната?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, само смо зграду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како онда знате да ли је тамо неко био или није био, како онда тврдите да тамо нису били ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Не тврдим ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тврдили сте малопре, суд Вас је питао.

СВЕДОК [REDACTED]: Рекао сам да не знам да ли су они били тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно је не знам, а једно је нису били, Ви сте рекли да нису били, тврдили сте као полицајац да нису били, па Вас ја сада питам на основу чега тврдите да јесу били, а Ви кажете „да не знам“, то је други одговор потпуно. Ово је унакрсно испитивање па упозорите браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда нисте видели да има унакрсно испитивање сада по новом закону, нисте видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако сте видели да ли је ово тачно што ћу да кажем, да ли не знате да ли је 17, 16, 18. био ОВК у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: То сам и рекао да не знам да су они били тог датума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сад ћу друго да Вас питам. Помињали сте да су Вас везивали кад су Вас отели, па хоћете да нам поновите то је наведено ту рекли сте да су Вас везивали пертлама?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да пертлама нас, а [REDACTED] са лисицама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' су биле суве или мокре те пертле?

СВЕДОК [REDACTED]: Мокре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од чега су биле мокре?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам од чега, измокрили су их, највероватније то су наше пертле биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сад нисам то, кад читамо транскрипт кад кажете измокрили је л' то значи да су уринирали по њима или су их поквасили?

СВЕДОК [REDACTED]: Овако уквасили их.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да ли је могуће да правите мало паузу између питања и разговора, јер овако стварате проблеме у преводу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, водићемо рачуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете док сте чували зграду некад сте остајали у згради ако је опасно, а кад није ишли сте кући?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, смене смо мењали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли кад је опасно онда сте остајали у згради, тако сам ја разумео.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, колеге кад не могу да дођу у смену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто не могу да дођу?

СВЕДОК [REDACTED]: Због ситуације или кола немају или је напета ситуација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, била је напета ситуација то Вас питам?

СВЕДОК [REDACTED]: Само је напето, ваздух се осећа како је то напето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, пре 16. је било напето?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 16.

СВЕДОК [REDACTED]: Значи, у граду већ се види да нема изласци, нема празан је град фактички.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам, малопре сте нам објашњавали да је нормална ситуација била у Гњилану, а овде нам кажете да је било да се осећало у ваздуху напетост?

СВЕДОК [REDACTED]: Осећала се та напетост сама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Поштовани председниче, имам једно питање. Папирић човек да ли има случајно у кривичном спису фотографија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли има?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Папирић човек да ли има фотографију у списима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: А да ли постоји могућност некако да се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нађемо фотографију, не знам једино да издвајамо, није то „Божур“. Господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Захваљујем, извињавам се због овог упада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам само ово сведок је малопре рекао да су били људи из Србије тамо на служби па су отишли и тако је све детаљно објаснио. Питам га сада да ли је било полицајаца у цивилу који су обављали послове Државне безбедности у тој станици, је л' познаје те људе и одакле су они у то време док је он био?

СВЕДОК [REDACTED]: Обављали су нормално било је раније Државна безбедност, али који су радили у нашем центру ту, мислим који су живели у граду, у околним селима, који су радили ту, ишли ту, центар је ту СУП где је постојао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је л' су они знали или по правилу су знали албански језик?

СВЕДОК [REDACTED]: То не бих могао да знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли би ако би ми предложили овде и суд усвојио да доведемо у својству сведока тог [REDACTED] да ли би га Ви препознали да ли је он радио у Гњилану или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Инспектора?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, у цивилу?

СВЕДОК [REDACTED]: Он је радио у Државној безбедности, највероватније бих га препознао да видим лик.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неко још? Изволите. Ако сте се уморили седите, рано сте дошли.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан. Ви сте рекли да нисте сигурни око тих датума 16, 17. или 18. али није битно. Да ли можете да кажете док сте Ви радили да ли сте у граду видели припаднике ОВК, рецимо до 16. јуна?

СВЕДОК [REDACTED]: Док смо радили ми?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: У униформама и ово?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Са и са оружјем?

СВЕДОК [REDACTED]: Са оружјем не, али кад смо предали зграду, то сам рекао, кроз улицу моју кад су пролазили то је појединачно изашло. Сад да ли су они ишли кући или негде без оружја у униформама да.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Не после тога кад сте предали зграду него док сте били још у згради, значи док сте радили као полицајац до 16. јуна?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ја лично нисам могао да.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли сте чули да је неки Ваш колега видео припадника по улицама Гњилана?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, па нисмо причали то, немамо ми такве теме не хватамо, гледа свако свој део породице, завршиш смену и одеш. Не, не, нисам то, не могу.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКУ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само још да Вас питам. Да ли сте, разјашњавамо тај 17. јун, Интернат. Да ли сте Ви чули пре него што сте предали зграду да има припадника ОВК у Гњилану? Мени је јасно да Ви наравно нисте ишли по граду и разгледали све могуће објекте и гледали где кога има, то је наравно јасно. Значи, само то да разјаснимо одакле Ви знате да су они били, да је ОВК био у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Па, после тога смо, кад смо оставили зграду, после тога се чуло по граду и то је по оном или оно чује се, каже има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви свакако то опредељујете да је било после предавања зграде?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја мислим да је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули одмах или је постојао дан, два да је у граду био само КФОР а да није дошао ОВК? Разумете, ако ви предате зграду на пример 16, па онда 16. одмах улази КФОР, да ли одмах улази и ОВК и ти људи из ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: КФОР је већ био ту, КФОР је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су по Вама ти људи из ОВК почели да се појављују?

СВЕДОК [REDACTED]: ОВК кад смо ми зграду предали после, да ли беше тог дана или сутра или већ се видело мало више униформе, мислим то причам што се чуло телефоном или кроз улицу, што кажу, кад прођу наизменично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Срби, цивилно становништво када је оно отишло, пре него што је дошао КФОР или после или уопште није одлазио?

СВЕДОК [REDACTED]: Па, скоро кад смо предали зграду, сутрадан је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан су већ отишли?

СВЕДОК [REDACTED]: Већ се приметило да све више и више Срба нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато када су избеглице напуштале, заједно са?

СВЕДОК [REDACTED]: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било нешто организовано, па да иду у неки други смештај организовано?

СВЕДОК [REDACTED]: Не бих могао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претежно су биле избеглице из Хрватске или Босне?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим из Хрватске да су били претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато у организацији које хуманитарне организације су они дошли смештени ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро, хоћете да ми кажете да ли сте некад били у прилици да причате о овоме што Вам се догодило пред државним органима државе Србије осим пред истражним судијом и данас овде са нама?

СВЕДОК [REDACTED]: Ово што причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке повреде, да ли сматрате да сте претрпели неку штету што би требало да Вам се надокнади?

СВЕДОК [REDACTED]: Нек' се заврши само, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли сте имали повреду?

СВЕДОК [REDACTED]: Па било је повреда али није било тако нешто да је поломљено или оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке лакше?

СВЕДОК [REDACTED]: Лакше повреде су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били доста уплашени?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш тај пријатељ?

СВЕДОК [REDACTED]: Пријатељ он је највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих био поломљен или претрпео повреде?

СВЕДОК [REDACTED]: Па пријатељ највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му је било поломљено?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не бих могао да Вам кажем, сам знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он можда био у прилици да пред државним органима тако нешто прича и да тражи и да добије накнаду?

СВЕДОК [REDACTED]: То не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви у том смислу себи постављате имовинско правни захтев, неку штету да ли тражите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте пријавили полицији, да ли Вас је полиција питала за ово?

СВЕДОК [REDACTED]: Па пријавили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме, својим колегама или?

СВЕДОК [REDACTED]: Старешини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старешини? Док сте били још у Гњилану или овде у Србији?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не кад сам напустио Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте напустили?

СВЕДОК [REDACTED]: Као морали смо и написали смо белешку службену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико износе трошкови Вашег доласка и колико тражите за трошкове исхране? Дошли сте аутобусом?

СВЕДОК [REDACTED]: Аутобусом сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута 940,00 динара?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Вам трошкови исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Нема шта, враћам се одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли до зграде суда?

СВЕДОК [REDACTED]: Пешака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како ћете да се вратите до аутобуске станице?

СВЕДОК [REDACTED]: Исто пешака, ту на Аутокоманди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту чекате аутобус?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи на име доласка од [REDACTED] до Београда и натраг за аутобуску карту 940,00 динара у једном правцу, па му суд ДОСУЂУЈЕ 1.880,00 динара, што ће му се исплатити на руке у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

И пошто имате времена до следећег аутобуса, овде ћете молим Вас са припадницима, нашим радницама из Службе да, обезбедићемо ћемо Вам ручак овде у згради суда, ја Вас молим сада да одете до њих и да измете овај свој новац и трошкове, и да затим овде са њима одете на ручак, а ми ћемо да позовемо ако се слажете и да још са тим једним сведоком пре паузе завршимо, [REDACTED]

[REDACTED]. Изволите можете да идете, [REDACTED]

Добар дан. Седите молим Вас. [REDACTED], позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, не смете ништа да прећутите о ономе што Вас питамо, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ово је упозорење, ја ћу још да Вас питам за Ваше личне податке, да ли су они исти као и 07. фебруара 2011. године?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још код истражног судије нисте положили заклетву, па Вас ја молим сада ако је текст ту испред Вас да положите заклетву. Да склонимо тај албум

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду.

[REDACTED] са подацима као код истражног судије од 07.02.2011. године, упозорен, опоменут након што је положио заклетву исказује:

Да ли остајете код оног исказа везано за догађаје из периода после бомбардовања које сте дали пред истражним судијом?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбрана је предложила да Вас позовемо и ја ћу сада пошто се закон променио да Вас, да препустим да Вас они прво испитају. Изволите господине Константиновићу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми где сте живели 1999. године?

СВЕДОК [REDACTED]: У [REDACTED].

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли сте били запослени и на ком месту?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, био сам запослен пре тога у [REDACTED].

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: На ком месту сте били запослени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је колега наш.

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED].

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: До када сте радили у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: До краја бомбардовања.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је ли можете отприлике да определите, то је јуни месец, који јуни, до када је суд радио?

СВЕДОК [REDACTED]: Па тачно не могу да вам кажем, али чим је дошао амерички КФОР и непосредно после тога више ми нисмо могли да радимо, то право нам је ускраћено управо од америчког КФОР-а.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, а реците ми када је дошао амерички КФОР, да ли су се одмах повукле наше војне и полицијске јединице?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим да су нешто.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: У ком периоду су се повлачиле?

СВЕДОК [REDACTED]: Нешто пре тога, у јуну, ја мислим да је то јуни био, јуни, можда крај јуна, не могу тачно да се сетим, немојте да узмете то као прецизан одговор јер тај податак не могу да знам, прошло је 12 и по година, није ми било посебно важно да то упамтим. Значи потпуно прецизно не могу да вам одговорим на то.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми до када сте Ви били у [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам у [REDACTED] у био са прекидима, пошто ми је породица морала да буде у Нишу, долазио сваког месеца на по15 дана зато што су ми родитељи остали тамо, супруга и деца су били у [REDACTED], тако да сам 15 дана био у [REDACTED], а 15 дана у [REDACTED]

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Нисам само разумео у ком периоду је то било?

СВЕДОК [REDACTED]: То је период од престанка бомбардовања па још једног годину дана.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Значи Ви сте одлазили и враћали се у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је, тако је.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми да ли сте у [REDACTED] Ви или чланови Ваше породице доживели неке непријатности у том периоду, да ли вас је неко малтретирао?

СВЕДОК [REDACTED]: Знате како непријатност је ако ви имате радијус кретања 200 метара, ја сам био у близини цркве па је то било погодно за мене што сам могао до цркве да одем и што сам живео у улици где су махом живели Срби, тако да није било неких посебних непријатности, али је непријатно било и то што је ограничено било кретање на 200 метара у кругу рецимо ништа више од тога.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А реците ми у цркви осим верских обреда, да ли су се у то време још нешто, у које сврхе је у то време служила још православна црква српска у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Па једино су ту Срби могли да дођу слободно и да се виде, да најједноставније можда и да купе неке производе, пољопривредне производе што је и дан данас случај после 12 и по година, једино је то место где могу да се купе пољопривредни производи.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ви сте код истражног судије објашњавали неки догађај када сте малтретирани негде на путу?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, то је било 30. јула 1999. године.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је ли можете у кратким цртама само значи немојте понављати цео исказ, само у кратким цртама да нам кажете шта се десило?

СВЕДОК [REDACTED]: Путовао сам критичног дана у раним јутарњим сатима ја мислим да сам кренуо негде у 5 сати изјутра према Бујановцу, односно путовао сам за [REDACTED] комшијама и када сам дошао до села Доброчане, негде на самом улазу то је једна кривина улево када се улази у село Доброчане, негде на средини пута између Гњилана и Бујановца приметио сам једну групу младића њих је можда 15-так било и тад сам се порадовао зато што сам знао да се на том путу свашта догађа и киндаповања и убиства и томе слично која су почела тек доласком америчког КФОР-а, то је врло битна чињеница за мене, а тада сам се обрадовао јер сам мислио да су то мангупи или не знам ко већ, и да нећу имати проблема кроз село тим пре што сам знао да је амерички КФОР имао пункт у средини села. Међутим када сам дошао до тог пункта амерички КФОР је напустио пункт и оставио јежеве, то су оне препреке за тенкове и то тако да је морало унакрсно да се иде, да би се избегле те препреке. Ја то никако нисам могао да избегнем зато што су из једне продавнице, из једне куће која има 10-так степеника изашли наоружани људи, њих можда 10-так можда и више, прошло је доста времена, али толико их је сигурно било, онда су препречили пут, захтевали да се зауставим, зауставио сам се, један је био са маском, сви остали нису нико није био у униформи, било је дугог и кратког наоружања и како сам стао знам да ми се један обратио на албанском и рекао ми је „мирненђес“ одговорио сам му „мирненђес“ онда ме је питао шта ми ти одговараш на албанском, свакако да је препознао да сам Србин, а тражио је исправе, исправе сам му дао, шта сам друго могао када је под оружјем, е онда ме је када смо изашли из возила почео да удара, знам да је имао два пиштоља, али само мене, са мном је био комшија

и управитељ судске писарнице Општинског суда у Гњилану, [REDACTED]. У каросерији су била још двојица момака, комшије исто, тако да они нису могли ништа да знају једино су они преживели. Преживели зато што су ови касније умрли природном смрћу. Малтретирали су само мене, опљачкали, узели новац 182 хиљаде динара тадашњих, новац који је био спремљен да платим рачуне пошто је моја супруга држала један маркет у Гњилану. То је негде било око 15 и по хиљада марака тада јер је марка била 12 динара, односно 120 тако у том односу. У овоме, у исправама које сам им дао било је још 500 марака које нису ни видели и у повратку када су ми то враћали, 500 марака је и остало, срећа да нису видели били зато што је била једна иконица, па им је то било некако одбојно и онда нису можда хтели ни да додирну, пошто познајем психологију тих људи, живео сам 45 година са њима. Да ли су то били плачкаши или је то била некаква војска њихова ја не знам, али знам да нису били у униформама ниједан од њих. Истини за вољу они нису тукли нити [REDACTED] зато што сам претпоставио да је имао потпуно белу косу и белу браду па је изгледао старије, а нису ни [REDACTED] зато што је он очигледно изгледао врло старо и био је стар. У то време пошто сам ја био први, први кога су они зауставили долазила су и друга возила иза мене, ја мислим да су један „голф“ одмах пропустили, међутим многе друге су зауставили и малтретирали. Сећам се да је један „југић“ био испред мене са приколицом, сувозач је изашао а једна је жена била на задњем седишту, да ли се возач уплашио или није, не знам тачно, он је пошао да бежи. У том тренутку се онај сувозач који је био напољу бацио преко приколице, а ови који су нас зауставили овом возачу су пуцали у руке и тако су они отишли. Иза тога се сећам, пошто сам морао да држим руке на церади, видео да из правца Гњилана долази један бели камион, касније сам сазнао када сам се вратио у Гњилане за једно 10-15 дана, да су то били неки људи, о томе се причало, да су то били неки људи из Косовске Витине и чуо сам да су их изузетно много малтретирали и тукли по томе што су људи јаукали, викали, али и остале у тој колони шта се догађало са тим другим људима ја не знам, јер практично нисам могао добро да видим зато што сам морао да држим руке на церади.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Шта се са Вама даље дешавало?

СВЕДОК [REDACTED]: Тај који ме је зауставио и који је имао два пиштоља, он ме је с времена на време како је пролазио ударао зато што је у камиону пронашао у документацији судски досије, значи радну књижицу, диплому и све остало што се налази у судском досијеу и онда је то био повод да ме он малтретира наводно рекао ми је како сам ја судио његове саборце и тако даље, не знајући да сам ја судија општинског суда и да ја те, по тим предметима нисам ни поступао, што сам му у ствари и рекао, а што су му рекли и други ове комшије моје, међутим то њега није занимало како год је прошао ударао ме је што ногом, што песницом и тако даље, и на томе се завршило. Касније у неком времену можда је прошло сат времена и више, у сваком случају и у сваком тренутку очекивали смо да ће пуцати у нас пошто је то у том времену било сасвим нормално убити пса или Србина, њима је било сасвим свеједно и то се и догађало у том селу, догађало се и у другим селима око Гњилана, људе су

киндаповали, неке су нашли, неке никад нису нашли и тако даље. Не за неке смо чули да су одвођени у Албанију.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А ти који су Вас зауставили јесу то били локално становништво тог села или не знате или?

СВЕДОК [REDACTED]: Како сам чуо, тај који је мене ударао и који је мене зауставио, тај је био из села Добрчана, да му је отац био хоџа, имам ваљда, то сам сазнао када сам се вратио после тог догађаја у Гњилане, чак су и у Гњилану неки Албанци знали и то се чуло, прочуло шта се је догодило у Добрчану тога дана, тако да су ми рекли да је он погинуо, да га је неко убио, ко, шта, како не знам али знам да је он погинуо на том путу јер је исто тако заустављао неке друге људе и да је неко ваљда из колоне пуцао на њега и да га је убио. А један је био под маском, знам да је био дебели, да је онако био низак, онизак и са маском је био и он је био под оружјем, усталом сви су они били под оружјем.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је ли Ви причате албански, разумете га добро?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је ли разумете албански добро?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не добро, али разумем.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Је ли можете да препознате из ког краја је неки Албанац, да ли је са Косова или са југа Србије или из Албаније по изговору?

СВЕДОК [REDACTED]: По изговору не зато што нисмо комуницирали на албанском, осим како сам вам рекао изјутра само је било добро јутро у питању, а добро јутро је било са оним који је био из села Добрчана, са осталима ја нисам апсолутно на албанском комуницирао нити сам уопште комуницирао осим са овим малим дебелим са којим сам разговарао на српском, нисам разговарао на албанском.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А реците ми друга возила која су заустављали, јесу ли исто кради од њих новац или нешто друго?

СВЕДОК [REDACTED]: Сигурно је да су вршили претрес, а да ли су кради и отимали, узимали, ја то не могу да знам да вам кажем, а нисам ни чуо, није ми чак било ни интересантно да ли јесу, претпостављао сам да јесу, пошто су мене.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Јесте Ви стекли утисак да су то војници или разбојници?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да вам кажем помешано, помешано, један је био стасит баш онако изгледао ми је лепушкаст, баш је интелектуалну фацу имао за разлику од ових других који су ето тако били различити и просто могао сам да стекнем утисак да они који су нас држали под оружјем да су чак и били војници, да се види да добро баратају, а да ови који су около ишли као да су нешто њима командовали, да су били мештани и да ипак је то помешано да вам кажем, не могу ја да такав закључак.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, ако не знате, не знате није.

СВЕДОК [REDACTED]: Изведем из онога што сам само видео.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А реците ми само једну ствар конкретно, значи рекли сте да нису имали униформе, да ли су имали ознаке било какве?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам приметио никакве ознаке, никакве ознаке нисам приметио.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Још једно само питање ћу имати, рекли сте да су проблеми почели када је дошао амерички КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Можете ми рећи ко је био пре америчког КФОР-а и када је амерички КФОР наступио ту.

СВЕДОК [REDACTED]: Ево овако, чим је наша војска и полиција напустила Косово и Метохију, дошли су Французи.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Апсолутно никаквих проблема није било у Гњилану.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Колико дуго су они били ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим можда 10-так дана, можда и 15 дана, не могу тачно да се сетим, али апсолутно никаквих проблема није било, становништво је почело да се меша, значи и Срби и Албанци и Турци и Роми и заиста апсолутно каквог проблема није било док нису дошли Американци и довели УЧК-е или како их зову.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Јесте Ви разговарали о проблемима људи у цркви рецимо када се нађете, Срби су се ту окупљали како сте рекли, јесте разговарали да ли је неко имао проблема, да ли је неко малтретиран и тако даље?

СВЕДОК [REDACTED]: Како да не, поготово они који су били по ободу града, њима је био проблем уопште да дођу до цркве, ја сам становао можда на 150 метара од цркве и за мене то није никакав проблем био, јер су комшије били Срби.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: И у целом том периоду док су били Французи нико се није пожалио да има проблема?

СВЕДОК [REDACTED]: Апсолутно нико се није пожалио, апсолутно нико.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Хвала Вам немам питања више.

СВЕДОК [REDACTED]: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, остали браниоци? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведок је у својој сажетој изјави сада напоменуо да је са активношћу, са радом у суду престао, односно да му је ако сам ја добро разумео забрањено и њему и целом суду да функционишу, да раде када су дошли Американци, је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А пре тога су били Французи, рекли сте 10-15 дана, да ли сте у то време радили нормално?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, радили смо, радили смо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И нисте имали никакве сметње?

СВЕДОК [REDACTED]: Апсолутно никакве сметње, одлазили смо на посао као и сваки дан, уосталом као и за време бомбардовања, ми смо и за време бомбардовања радили нормално стим што смо били измештени из зграде суда која је била у саставу СУП-а и онда је претила опасност да не бомбардују СУП, као што су бомбардовали у Приштини и зато смо били измештени.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где сте били измештени?

СВЕДОК [REDACTED]: Били смо измештени у згради СИЗ-а код болнице, преко пута аутобуске станице, то је једна зграда ту је некад био и овај суд за прекршаје, па смо ми тамо били смештени и нормално радили смо тада истраге за многе случајеве за крађе шта ја знам и тако, било је и притворских предмета, било је нормално суд је сасвим нормално радио, у границама колико је то могуће било.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Услови дозвољавали?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, због бомбардовања и тако.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А где су били Французи смештени тих 10-15 дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Французи су били смештени.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када сте нормално функционисали?

СВЕДОК [REDACTED]: Французи су били смештени према селу Велекињу иза основне школе где су махом била деца Албанаца, а то је непосредно можда једно 50-так метара од гробља.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А јесу имали пунктове по Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, никакве пунктове нису имали, само што су се стационирали и остали на месту где су се стационирали, значи они ништа по граду апсолутно нису предузимали.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А сада када долазе Американци где су смештени и да ли су имали пунктове по граду?

СВЕДОК [REDACTED]: Они су практично се сместили у СУП-у који није био бомбардован и нормално створили пунктове зато што су одмах настали проблеми, пљачке, паљевине, убиства, бацање бомби и тако даље.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли је СУП био измештен када и ви и да ли је уопште био измештен?

СВЕДОК [REDACTED]: СУП није био измештен осим што можда није радио у пуном капацитету и како већ, али ја то не могу да вам кажем зато што ја нисам радник СУП-а.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А јесте ли контактирали са СУП-ом, шта сте Ви цивилиста или кривичар?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, истражни судија сам ја био тада.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па утолико пре, јесте са СУП-ом имали контакте у свом раду?

СВЕДОК [REDACTED]: Раније смо имали нормална ствар имали смо притворске предмете, ја сам рекао значи да су они приводили, доводили и тако даље.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па да ли можете да се сетите да ли су у тој згради били полицајци када сте тражили асистенцију, када сте тражили и тако даље, у послу?

СВЕДОК [REDACTED]: У том времену ми нисмо били скупа, ја сам рекао да смо ми били измештени и тачно не могу да се сетим али ја мислим да су они ипак били ту, ипак да су били ту, ипак да су били ту или да је можда неки део био измештен, не могу прецизионо да вам одговорим на то питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пошто сте у [REDACTED] тамо ако сам добро разумео, тамо сте и кренули да радите и радили у суду дуго, је ли?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја сам рођен у [REDACTED].

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тамо имате кућу, стан, шта?

СВЕДОК [REDACTED]: Кућу, рођен ми је и отац и деда, чак ми је и прадеда живео тамо када је дошао из [REDACTED].

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па шта је са том имовином сада?

СВЕДОК [REDACTED]: Имовину смо морали да продамо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Продали сте?

СВЕДОК [REDACTED]: Продали смо, нормална ствар.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А реците.

СВЕДОК [REDACTED]: Је ли знате да у Гњилану има само још 10-так гњиланаца, нема више од Срба.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Од 25 хиљада.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У Њујорку их много више има, али не питам.

СВЕДОК [REDACTED]: Хоћу само да кажем да је то морало да се уради, бацали су бомбе, пљачкали, палили, значи то је најједноставније било неподношљиво остати и живети и чекати смрт.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е сада у тој таквој атмосфери, Ви кажете 30. јула, јесам ја добро чуо 30. јула и ли 30. јуна око датума само, ишли сте када сте малтретирани, говорим о том датуму?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. Да, то је „Огњена Марија“ била 30. јули мислим да је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда јули.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јули, добро је.

СВЕДОК [REDACTED]: 30. јули „Огњена Марија“.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А малтретирање је до 30. јула само тако у Гњилану, је ли тако, по вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како само тако?

СВЕДОК [REDACTED]: По мене лично мислите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, иначе, иначе Срба?

СВЕДОК [REDACTED]: Свакодневно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И Ви 30. јула идете са овим возилом је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па где идете, за [REDACTED] јесам добро?

СВЕДОК [REDACTED]: За [REDACTED].

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А што за [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Зато што ми је породица била.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Породица је већ тамо била?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, моја породица је, супруга и деца су били овде, а отац и мајка су остали у кући.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када је породица се иселила са, када сте се Ви иселили из Гњилана у односу на овај 30. јул?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам остао дуже, али супругу и децу ја сам иселио одмах непосредно након што се повукла војска и полиција, јер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када се војска и полиција повукле?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било у јуну после споразума о овоме у Куманову, да ли је можда прошло.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесу били Французи или нису?

СВЕДОК [REDACTED]: Французи тада нису били.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, пре Француза је ли?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, пре Француза.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви 30. јула то малтретирање нећу у то да улазим и тако, Ви сте објаснили лепо то колеги, а и у истражном поступку, па знате каква је ситуација у Гњилану, тешка, зашто се онда Ви враћате?

СВЕДОК [REDACTED]: Зато што су ми родитељи били.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па питам само.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не,

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па тешка ситуација.

СВЕДОК [REDACTED]: Можда ме ниста пратили када сам давао одговоре, пошто су ми супруга и деца били овде, ја сам морао да са њима будем 15 дана, а враћао сам се да 15 дана будем са родитељима, они су стари.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па знам али тешка је ситуација, зашто нисте и родитеље повукли, мислим онако само питам, зато што је тешка ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породичне ствари њихове.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, у реду је, у реду је сасвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће људи да остану код своје куће.

СВЕДОК [REDACTED]: Добро, не, не, одлично је питање, ево зашто сада ћу Вам рећи, ми смо имали тамо две куће одвојене, значи ја сам са својом супругом и децом живео на дедовини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да се, из режије кажу да се сада већ ништа не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Према микрофону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господина Крстића гледајте овде на монитору.

СВЕДОК [REDACTED]: Ако би и родитељи дошли, ако би и родитељи дошли онда би куће остале празне и била би мета за пљачку и паљевину.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када сте продали кућу?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја мислим 2000. године негде тамо шта ја знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесу родитељи били?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесу родитељи били тамо у кућу или?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, родитељи су били у кући и чували да кућу не упале и опљачкају.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И онда сте повукли родитеље када сте продали кућу?
СВЕДОК [REDACTED]: Е, тек онда када је продато.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Е пошто сте били све време тамо док нисте
отишли потпуно након продаје куће, за то време јесу биле неке избеглице у
Гњилану? Било је ратова и на другим деловима нажалост?

СВЕДОК [REDACTED]: Па било је али мало је избеглица било у
Гњилану из Хрватске, мало.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Из Хрватске?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, мало нешто.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А можете ли нам рећи где су били смештени у
Гњилану, колективно или?

СВЕДОК [REDACTED]: Верујте да се не сећам пошто их је било мало,
али ја мислим да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта то значи мало за Вас, пар породица или
стотинак или мање од петсто, мање од сто?

СВЕДОК [REDACTED]: Па породица можда двадесетак.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Двадесетак породица?

СВЕДОК [REDACTED]: Не породица него укупно можда 20-так људи.
Пет, шест породица можда ето тако, мада не могу ја сада да тврдим то, тај
податак нисам знао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро, ако знате.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, нисам знао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А је ли знате за неки Интернат у Гњилану, средња
школа?

СВЕДОК [REDACTED]: Знам како да не знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У то време ко је био смештен у том Интернату,
логично би било ђаци, али да се не хватамо за логику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу значи Ви обављате, сачекајте,
обављате, сачекате обављате.

СВЕДОК [REDACTED]: Па и били су.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извините, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако, обављате основно испитивање, члан 2,
пазите члан 2 ЗКП-а, основно испитивање, унакрсно тужилац, значи.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, прекините ме слободно, ја се извињавам.

СВЕДОК [REDACTED]: Знам, знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да искористимо колега сјајно то зна.

СВЕДОК [REDACTED]: Па ту су били средњошколци. Средњошколци су
били у Интернату.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли је још неко у Интернату био?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, ја знам за средњошколце, знам да је ту
била кухиња, да је ту све нормално функционисало и да су ту били
средњошколци.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И само још ово, да ли сте приликом тог
малтретирања вашег то што сте непосредно видели и ту пуцњаву и тако даље, да
ли сте препознали неког из Гњилана или неког вашег пацијента из истраге?

СВЕДОК [REDACTED]: Из Гњилана нисам, али да вам кажем прошло је 12 и по година, пре би они мене препознали него ја њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали адвокати молим вас? Не. Окривљени? Изволите.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Добар дан.

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Спомињали сте 30. јула да сте прошли од 05 ујутру из ваше куће, да ли је у то време био полицијски час?

СВЕДОК [REDACTED]: Мора да је престао пре 05 ујутру. У 05 сам пошао, негде око пола 06, можда 05:25 сам већ био у Добрчану.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Јесте то, у праву сте, али пре је ли постојао полицијски час, мислим до 05?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време да ли је важио, значи не у пет ујутру буквално, него тих дана да ли је?

СВЕДОК [REDACTED]: Тих дана па богами постојао је, како кад али постојао је полицијски час, не могу тачно да се сетим времена од кад је то. Међутим, знам да је можда почињо у 9 сати ноћу, па кад се завршава да ли је то било у 04 или до 05 то не могу да знам, али било је полицијског часа како да није било.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да ли је било после долазака НАТО снаге?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, после долазак, да, да, после доласка.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ово везујем са изјавом „Божура 50“ а што кажем месец и по дана није био. Пошто ви сте били истражни судија, да ли сте.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, дуго није био, дуго није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго није био, на пример, од Кумановског споразума?

СВЕДОК [REDACTED]: Па богами прошло је, ако узмемо у обзир да у времену док су били Французи ту, то је можда петнаестак, можда и 20 дана, ја не могу сад тачно да знам колико су се Французи задржали, па је онда био један период чекало се кад ће Американци да дођу, па су нешто Руси дошли на аеродром, па, верујте можда је прошло и месец дана, можда и више али је касније кад је почело дивљање по граду, паљевине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је уведен?

СВЕДОК [REDACTED]: Е онда је уведен полицијски час, а кад тачно ја заиста не могу да кажем, прошло је 12 и по година ко би се сад сећо после ког времена је рецимо полицијски час уведен, ја то не могу, не могу. Не могу прецизно да одговорим.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: У односу на долазак Американца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, или у односу на Американце?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу, заиста не могу. Не могу да се сетим.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Али Французи су били само три дана, то ко је био тамо зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже и овај претходни сведок који је био полицајац.

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, можда, ја нисам, верујте нисам сад уочио то колико су они били али знам да је било мирно и да смо

најједноставније наставили са активностима као што су и биле, нормално било је много боље јер више није било бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК [REDACTED]: Па смо могли да изађемо у град, седнемо лепо у кафић да попијемо и кафу и тако даље, да наставимо најнормалније да идемо на посао. Ми смо се тад већ вратили у судску зграду која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своју зграду?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, и почели да радимо у тој згради, неко време, све до доласка америчког КФОР-а и одједанпут је то хаос настао.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ако суд дозволи, ја бих поставио још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Пошто Ви сте били истражни судија у то време.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да ли се десио неки злочин над Албанцима у то време, мислим током бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Мој домен је општински суд, ако је злочин био то је морало да буде у Окружном суду, тако да ја са тим немам никакве везе, а било је крађи, било је, било је иначе, свашта је било.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добар дан.

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Рекли сте били сте дуже од 30. тамо у Гњилане.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: И пре тога рекли сте живети или не знам, 200 метара од цркве где се налази у вароши.

СВЕДОК [REDACTED]: Где ми је кућа била.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Је ли ти познато јер се нешто догодило у зграду солитер?

СВЕДОК [REDACTED]: У згради.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Јел знаш где је солитер?

СВЕДОК [REDACTED]: Како да не знам.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Јел се нешто догадио ту од кад је дошао КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Догађале су се крађе, мени сестра живи у, живела је на осмом спрату у солитеру, значи њој је потпуно очишћен стан до пуног замрзивача, до пуног замрзивача. Ниједна ствар више није остала у двособном стану, а било је и у другим становима крађе.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Не, ја само за солитер, јер да би био неки злочин у солитер јел би може Ви да знате одма, пошто сте Ви живели тамо и у цркву скупили су Срби тамо?

СВЕДОК [REDACTED]: Па могуће и да сам знао али да сам заборавио, 12 и по година је прошло, можда се догађало, можда али ја сад не могу тачно да се сетим можда свих детаља шта се у Гњилану догађало.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ајде сад директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао га је истражни судија, то је он и рекао да није чуо.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Нажалост ми нисмо добили његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превод нисте добили?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ни превод, ни на српски уопште нисмо добили зато питам ја директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао га је истражни судија да ли сте чули да је неко бачен, питао је, и он каже „Верујте да нисам чуо“.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Е па зато ми не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Јел ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали смо на превод ми, да вам кажем оптужени, ја не знам зашто, дали смо на превод.

СВЕДОК [REDACTED]: Могуће да су те паузе у сећању зато што сам ја био 15 дана био у [REDACTED] 15 дана у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није Вас питао директно.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Може сад. Сестра, реко живи у солитер.

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: У ком спрату?

СВЕДОК [REDACTED]: Осмом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осмом.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Осмом спрату?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: До колко је она живио тамо?

СВЕДОК [REDACTED]: Па живела је можда до августа тако зато што је морала да се исели, није било ту могуће ни живети више. Она је прешла тад код мене са зетом, са децом у моју кући, зато што је било много безбедније, зато што сам ја живео у [REDACTED] близу цркве и ту је становништво махом било српске националности.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Јел сестра ради нешто у Министарству унутрашњих послова или нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не. Моја сестра је радила у „16. новембру“ у трговинској организацији.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ако буде требао случајно јел може сестра да долази овде да сведочи, везом солитера нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: На које околности? Практично она је напустила стан јер није била сигурна да живи ту и она не зна шта се у солитеру догађало.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: А не зна, па док она био тамо.

СВЕДОК [REDACTED]: Па напустила је она, морала је да напусти због безбедности и после тога кад је стан остао он је опљачкан потпуно.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добро. Јел знате Ви, сигурно знате пошто већ и тамо сте родом и све, улица Абдула Прешева?

СВЕДОК [REDACTED]: Знам, како да не знам.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Јел тамо био неки монструм да кажем, неки злочин или неки убијен је 15-20 људи Рома поготово?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам тачно да ли је било али сам ја у августу 1999. године прошо том улицом, та улица је изгледала сабласно, све је било запаљено.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Не, ја само јел си чуо јел неко убијен или то?

СВЕДОК [REDACTED]: Е то не знам.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Што сте тиче запаљен и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је био запаљено?

СВЕДОК [REDACTED]: То не знам, али знам јер сам прошо том улицом стицајем околности, ја не верујем да је и један Србин у то време прошо том улицом али ја сам прошо.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Свака част.

СВЕДОК [REDACTED]: И ја сам прошо са једним својим пријатељем тамо и оно је било сабласно, све је то било попаљено.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Још једно питање. Солитер, рекли сте близу, јел био КФОР тамо у солитер пошто већ сте до 30.07.1999. били сте тамо?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам да ли је био, ту је била смештена и радио станица на 13. – 14. спрату, да ли је КФОР тамо то не могу да знам зато што нисам тамо одлазио.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: А иза аутобуске станице јел био КФОР код ватрогасци?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, ни тамо нисам одлазио, ни тамо нисам одлазио.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ајд заврши, извињавам.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не знам, зато што нисам одлазио, нисам имао зашто да идем према аутобуској станици.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: А кад си ишо на улицу Абдула Прешева јел си гледо КФОР негде?

СВЕДОК [REDACTED]: Чини ми се да нисам, можда.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Пошто је ту био улаз.

СВЕДОК [REDACTED]: Пре Абдула Прешева, можда пре Абдула Прешева, овамо Бориса Кидрича, али тамо не, тамо нисам видео КФОР, никакав пункт.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Немам питање. Фала, то је то. Фала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко још има питања од окривљених? Нико. Од бранилаца? Нико. Колико ће имати тужилац? Нема тужилац. Морам да вас питам још. Неке слике сте гледали код истражног судије.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да неке људе препознајете. Хоћете ли молим вас да ми кажете, означили сте овде број 2, број 11, број 38 и тако даље, јесу ли вам они познати из тог догађаја или како?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, само из виђења, само из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли молим вас да се окренете и да видите ове људе који седе овде, наравно окривљене. Да ли сада неког препознајете?

СВЕДОК [REDACTED]: Овај први ми је познат из виђења. Овај трећи исто из виђења и онај исто тамо задњи из виђења су ми познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Е сад, знате како, људи су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се само у микрофон, седите молим вас. Нисте њих означили, питала сам вас за овог у карираној кошуљи, њега сте означили на слици, па сте рекли „Да ли је он био или не, не знам“; „Овај број 2 ми личи али да ли је он био или не, не знам, био је миран, није ништа реаговао, није хтео ни да разговара с нама“, ето зато вас питам. Онда спомињали сте неког, а сад?

СВЕДОК [REDACTED]: Верујте могуће, могуће, било их је десетак можда и 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај први?

СВЕДОК [REDACTED]: Али ја нисам могао да их уочим само зато што сам ја морао да по налогу држим руке на циради, тако да ја у сталном контакту нисам могао да будем са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видите, добро. Онда број 11 сте исто тако рекли то је [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: С времена на време сам ја могао некога да видим, а једноме сам се и обратио рекавши му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га видите овде у судници?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу, 12 и по година је прошло аман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда, означили сте на фотографијама [REDACTED] на фотографији број 38 и спомињали сте особу која се зове [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је са њим, је ли он био у том догађају, о њему сте причали?

СВЕДОК [REDACTED]: То је [REDACTED] из села Доброчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте, звани [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Он се бавио продајом девиза, био је стално виђен тамо код џамије у Гњилану и тако даље, као и многи, није се само он бавио, него као и многи. По причању кад сам се ја вратио после овог догађаја контактирао сам многе и тако даље. Сви су упућивали на то да је то [REDACTED] био који је био под маску, [REDACTED]. Међутим он ме није ударао али он је, мени је изгледало да он шефује том групом, да је он главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неки командант.

СВЕДОК [REDACTED]: И он је и наредио да мени врате возачку дозволу и да ме пусте, што су и учинили. Чим је он рекао вратите, они су вратили и дозволи су нам да ми наставимо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете још само да ми кажете, у време када је дошао амерички КФОР да ли је било српских војски и полиције и осталих српских војних снага?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су били Французи?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису ни Французи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли су били Французи у Гњилану за време повлачења српских војних и полицијских снага?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим да нису више, не знам, ево верујте много је прошло времена, ја мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су, како би онда определили потписивање Кумановског споразума, па онда?

СВЕДОК [REDACTED]: Онда долазак Француза, па онда долазак Руса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Сећате се можда кад смо ми дошли до аеродрома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А повлачења српских снага?

СВЕДОК [REDACTED]: У ком смислу повлачење српских снага?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повлачење са Косова у територију Србије?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било пре свега овога што вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписивање Кумановског споразума и одмах почиње повлачење?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда када дођу Французи?

СВЕДОК [REDACTED]: Французи дођу ја мислим после повлачења наше војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда Руси, па онда Американци?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када примећујете ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Одмах по доласку Американаца, па они су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су их довели?

СВЕДОК [REDACTED]: Па они су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада било уопште српских снага?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, тада није било српских снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то определили на јун или на неки други?

СВЕДОК [REDACTED]: У Гњилану није било, можда на неком другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда на територији Косова.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то могли да вежете за неки датум или не када почињете да виђате припаднике ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да вам кажем они се појављују можда два-три дана после доласка Американаца или се одмах појављују некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за датум сам мислила да ли можете да вежете?

СВЕДОК [REDACTED]: Са чим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неки датум?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не могу верујте, можда ајде след догађаја да видимо па можда да приближимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Кад је споразум потписан па можда једно 15-20 дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога. Да ли пре 20. или после? Да се вежемо рецимо за 20. јун, и за 25. то.

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да будем прецизан, али све би реко после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питам да ли можете.

СВЕДОК [REDACTED]: Све би реко после 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели да долазе у град Гњилане војници ОВК организовано у камионима и са оружјем?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, то нисам видео али смо то добро осетили сви да су они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците колики су ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам оставио, плин сам напунио и путарину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте дошли аутом, само да видим.

Сведок трошкове тражи за долазак до Београда из [REDACTED] и натраг 5.362,00 динара.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, то је плин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За плин и 730,00 x 2 за путарину у оба правца, па му суд ДОСУЂУЈЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове хране, трошкове исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

7.100,00 динара што ће се сведоку исплатити на руке у Служби за помоћ и подршку сведоцима и онда ћете молим вас ту и да ручате овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК [REDACTED]: Па добро, није то потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да ће сада. Хвала вам што сте дошли, молим вас отпратите сведока.

СВЕДОК [REDACTED]: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо одредити сада ипак једну паузу у трајању од 20 минута и молим вас да оптужени Хајдари Фатон обави молитву сада и да после радимо у континуитету.

Седите молим вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави након паузе ради одмора у 12:42.

Да констатујемо да су и даље сви што се тиче странака и бранилаца и да позовемо сведока Младеновића.

СВЕДОК [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, ништа не смете да прећутите, давање лажног исказа је кривично дело. Можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, то разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши подаци су они као код истражног судије 07. фебруара 2011. је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и молим вас да прочитате ту текст заклетве који је испред вас.

СВЕДОК [REDACTED]: Овај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК [REDACTED]: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете код оног исказа који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ово да унесемо у записник.

Са подацима као 07.02.2011. године код истражног судије. Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали неке непријатности, када 13. јула или 30. јула?

СВЕДОК [REDACTED]: 30. јула 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. То је на путу између Гњилана и Бујановца, конкретно село Добрчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Добрчане?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то било од стране припадника ОВК или од стране људи који су били у цивилу?

СВЕДОК [REDACTED]: По мом значи сећању речено нам је да су људи из ОВК или УЧК како су тад рекли, али колко мене значи сећање, јер су ипак године доста прошле, да су то углавном били људи без униформе. Можда је неко био у униформи али у униформи половично, рецимо доњи део или горњи део али су углавном људи по мом сећању значи били људи који су били у цивилној униформи да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам вас ово, испитаће Вас одбрана свакако, они су предложили, међутим 13. или 30.?

СВЕДОК [REDACTED]: 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. јули?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде се мени појављује 13. јул.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: 30. јул да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми још само кажите, сви сте све време до 30. јула били у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Ја сам до 10. јула смо имали проблем у Гњилану, тиче се мог стрица, њега сам морао да водим у Београд у болници. Њега сам одвео 12., од 12. до 30. то јест до 29. сам боравио у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: 29. сам се вратио до Бујановца, ту сам преспавао, 30. смо негде око осам-девет сати кренули за Гњилане, дошли до моје куће, то јест дошо до своје куће, узео неке потребне ствари за мене и за сестру која је тад имала мало дете и кренули за Бујановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то десило? И то се онда десило?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, то се десило 30. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али док нисте ујака возили у болницу.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стрица, Ви сте били непрекидно у Гњилану, од потписивања Кумановског споразума практично 09. до?

СВЕДОК [REDACTED]: До 12. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

СВЕДОК [REDACTED]: До 12. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула, сте били непрекидно у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Радили сте у здравственом центру.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где вам је била кућа?

СВЕДОК [REDACTED]: У центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Улица [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте били у прилици да видите повлачење српских снага и долазак снага КФОР-а?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли на посао?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете онда како је ишло то повлачење, да ли можете да се сетите неког датума и да ли се сећате датума када су дошле снаге КФОР-а у Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Овако, ишли смо на посао до, значи после потписивања Кумановског споразума, то је било 10. јуна, ишли смо на посао још три недеље, сад који је то датум не знам, још три недеље. Задњег дана у петку значи те треће недеље нисам, отац ме није пустио да одем, зато што су већ почела нека превиравања између нас колега, ништа то није било страшно, можда у неком позитивном смислу је било млад си, ситуација је заоштрена, можда не би ни требало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седи код куће.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, можда чак и нека позитивна упозорења су била, а што се тиче повлачења војске не могу нешто ту да кажем, колона као колона прође из правца Урошевца у правцу Бујановца и толко, јер ја сам радио од 07 до три, после тога сви смо се углавном повлачили кући, што се тиче тога, то, а што се тиче доласка КФОР-а знам да су у Гњилану дошли, да је контингент француски дошо КФОР. Једанпут сам само, који је то датум био не знам, били смо испред Општинског суда у Гњилану где је хотел „Европа“, сад „Кристал“ како се већ зове, да су Албанци били са гледано с те стране, значи они с леве стране, ми с десне стране, између нас КФОР али неких ајд да кажем псовки је било вербално али физички тог напада не, е онда су се ваљда Французи повукли, дошли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам кажете кад је то било?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Стварно не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да определите време на пример?

СВЕДОК [REDACTED]: Стварно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можда можете да вежете ситуацију када су изашле српске снаге са доласком америчког КФОР-а?

СВЕДОК [REDACTED]: Стварно нисам, нисам улазио, ако смем да кажем да ако је се 10. повукла наша војска, то јест српска војска ако се повукла, да су после тога значи дан-два били Французи, е можда је тај амерички контингент дошо после 12, 13. јуна, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте приметили да долазе и војници ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам приметио војнике, приметио сам неке људе који су били у неким црним униформама, али то је значи било та два дана значи 12. и 13. та два-три критична дана и онда сам избегавао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то везујете долазак тих у црним униформама са француским КФОР-ом, са америчким или са тако нечим или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Јао ја стварно сад не могу то да сад дефинишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам што кажете 12, 13. значи можда са ситуацијом везујете.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, претпостављам ако се српска војска повукла значи да су ти људи у униформама, ко су и шта су не знам и да ли су то уопште униформе црне. Црна кошуља и црне панталоне, можда и није униформа, е сад да ли то повезујем с њима или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали оружје?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не. Ја стварно нисам, нисам ја улазио у детаље значи да баш, како да вам кажем, не бих не смео много да гледам такве људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели уопште целе комплетне јединице под ОВК са наоружањем, са амблемима и тако даље да долазе у Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, то сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато где је Интернат?

СВЕДОК [REDACTED]: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интернат?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то близу ваше куће или посла?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, није близу моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А посла?

СВЕДОК [REDACTED]: Није близу моје куће, то је близу моје Електротехничке школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где сте ишли у школу?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, у средњу школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли знате шта је било током бомбардовања у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Чуо сам, ако смем то да кажем али то је већ оно улазим, извините, како бих се обратио, на рекла-казала да су се дешавале разне ствари, конкретно, огрешио бих се да нешто кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте то чули?

СВЕДОК [REDACTED]: То је значи тек после кад смо отишли у Србију, значи крајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, крајем 1999. – 2000. године, да је, не знам, био неко претучен, премлаћен, пуштен, али то се све на томе своди, ја конкретно не смем ништа о томе да кажем да се не огрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда ишли током бомбардовања или после бомбардовања тамо до Интерната?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, у Интернату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или до те зграде, до тог места?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, то гарантујем 100%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми онда да ли сте препознали некога од оних са којима сте имали тај инцидент и то малтретирање?

СВЕДОК [REDACTED]: Као и први пут кад је било саслушање тако и сад могу да кажем да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли бисте могли некога да препознате ако би вам ми показали слике?

СВЕДОК [REDACTED]: Могу да покушам, могу да покушам али мисли да 95 да не кажем 100% не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неког знате од раније?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли неког да нам опишете?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По изгледу?

СВЕДОК [REDACTED]: По изгледу то су били све можда људи ако то једино може да вам нешто помогне, да су то били људи од неких 25 до 35 година, плус-минус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а неке карактеристике?

СВЕДОК [REDACTED]: Карактеристике познате не. Знам да је један дечко који је био у том селу Добрчану и који је мени, то ми је мало тешко пало, уперио прст у мене и реко да ја, то јест да ме он познаје, да сам ја познат и да сам ја некога клао, е после тога је ушо старији човек Албанац који је питао за тог дечка да ли је био у тој учионици и да ли ме је то питао, одговорио сам да, и реко ми је да се не плашим него да је тај дечко био рањен и да је он, значи потрешен тиме па можда дошо мало мени да припрети, да упери прст, да каже али да то ништа није било, значи револтиран, е тим речима ми је али старији човек је после њега ушо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а знате зашто вас све ово питам, рекли сте код истражног судије „Значи све су то људи били по мојој процени неке средње године, између 20 и 35, 40, нисам видео да су имали наоружање и да су били у некој униформи“. Како су они били обучени?

СВЕДОК [REDACTED]: У цивилној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оделу цивилном?

СВЕДОК [REDACTED]: У оделу и то баш онако да кажем неком господском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бољем оделу?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Значи класично сако, панталоне, можда је неко имао делимично али ипак стојим да није то била ни униформа, а оружје ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада одбрана која је предложила да вас позовемо. Господин Константиновић, изволите.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја се извињавам, само ако могу чашу воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СВЕДОК [REDACTED]: Јер кад причам брзо онда ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и да седнете ако сте се уморили.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Судија, ја ћу кратко само пошто сте поставили већину питања која сам ја планирао.

СВЕДОК [REDACTED]: Извините према Вама да се окренем?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Не морате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон је, основно да причате у микрофон.

СВЕДОК [REDACTED]: Добро, због културе питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете да се.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми да ли сте у том периоду док сте били у Гњилану овај да ли сте се виђали са осталим Србима?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли се неко од њих жалио да је неко од ближе породице њихове убијен, киднапован и тако даље.

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми, Ви сте радили колико сам разумео до 30. јула јел тако? Ишли сте у здравствени центар.

СВЕДОК [REDACTED]: Па не, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дане што је био у Србији.

СВЕДОК [REDACTED]: До повлачења војске значи, од 10. јуна још три недеље.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро. Да ли сте у том периоду имали било каквих проблема при одласку на посао?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Осим једног проблема за те три недеље, један од мојих колега Албанаца који с ким сам стварно значи од '95.године, значи стварно био у изузетним односима, једног дана значи то је било те треће недеље можда значи пошто те задње недеље нисам био, можда је била среда или четвртак ја сам стојао на вратима моје канцеларије и он ме је буквално значи угурао у канцеларију. И то ми је било изузетно криво, али шта се дешавало? Дешавало се то да је он сутра дошао да ми се извини.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Не, моје питање је у смислу да ли сте се ви слободно кретали кроз град?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. Значи уз дозу значи, ту су.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Личне непријатности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нелагодности.

СВЕДОК [REDACTED]: Нелагодности, значи не осећа се човек пријатно али да сам имао неких значи да ми је неко нешто претио, не, то не. Стварно не.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми само још једну ствар. Да ли сте Ви чули да у Гњилану значи постоји некакав затвор за Србе или место где се Срби муче?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисам чуо осим што сам овај, да су, да је то, да је команда како би рекао то, команда ОВК или УЧК преузела наш Дом

војске и да им је ту била команда и да су ту привођили Србе. Е сад то је остало на тој причи.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли сте чули за Интернат? Мислим да сте Ви.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам чуо, рекао сам значи то, чуо сам али то је тек касније.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: То сте чули касније из приче. У то време нисте знали за Интернат?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ништа судија, не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Адвокат Крстић. Само да разјаснимо судија. Ја сам записао овде, извините, сведок је рекао 10. се повукла војска, Американци су дошли 12 – 13. Само да разјаснимо ког 10., ког 12-13? Јуна, јула, августа?

СВЕДОК [REDACTED]: Е овако по Кумановском оном споразуму знам да је после да је 10. се повлачила српска војска.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ког месеца?

СВЕДОК [REDACTED]: Јуна.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е хвала, не треба ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Окривљени? Нико. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овако човек кад Вас слуша, има утисак као да се у Гњилану ништа лоше није догодило тог јуна месеца док сте Ви били. У истрази сте рекли да је на кућу Вашег стрица бачена бомба.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било 10. јуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 10 јуна?

СВЕДОК [REDACTED]: 10. јула пардон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јула.

СВЕДОК [REDACTED]: Пардон, 10. јула, зато сам малопре ако смем да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је возио стрица.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, возио сам стрица значи возио сам га за овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ту повређен неко?

СВЕДОК [REDACTED]: Он лично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што га нисте одвели у болницу у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Одвели смо га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

СВЕДОК [REDACTED]: Био је пошто сам ја радник здравственог центра и моја мајка је радник здравственог центра тад била, одвели смо га, примљен је, смештен је, снимљен је на, то су ипак моје колеге, снимљен је на рендген, смештен је на овај како се зове на хирургији. Мало ми је било чудно и непријатно зато што су га тотално одвојили значи у соби која та хирургија има 7-8 болничких соба, а он је био у предзадњој соби, био је сам целе ноћи, мајка је

остала с њим, ја сам се вратио кући и буквално ујутру 11. значи 10. се десило бачена бомба, 11. буквално сам га ја украо из болнице у 5 сати ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто? Зашто га нисте оставили?

СВЕДОК [REDACTED]: Из неких убеђења и несигурности зато што су ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато смо Вас и звали. Опишите нам шта је то било несигурно у Гњилану па нисте свог стрица рођеног оставили у болници него га у 5 ујутру 11. водите из болнице.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, баш из тог разлога што су ме овај људи који су ме познавали у том мом здравственом центру где сам ја радио и са Србима и са Албанцима изузетно коректне односе имао али сам видео неке људе који су имали беле мантиле које ја нисам познавао. Ето из тог мог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чега сте се плашили?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да га не убију можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам. А ко да га не убије?

СВЕДОК [REDACTED]: Непознати људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко? Срби? Албанци? Ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Па највероватније Албанци ако је он Србин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја морам да Вас питам да ми то кажете јер ако не кажете ништа се не подразумева.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, у реду, у реду. Јасно ми је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад Вас је тај колега угурао кажете у собу, па сутра дошао да се извини шта је рекао јел објаснио зашто Вас је угурао?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нам реците.

СВЕДОК [REDACTED]: Е овако је било значи, ја сам био дубоко повређен зато што како би ми рекли хлеб делили, хлеб јели на свакој смени, нисам смео да га не позовем на кафу или чај или он мене. После тога, имам наређење да не будем у добрим односима с тобом. Значи, да покаже Албанцима да се он више не дружи са мном али је стварно дечко дошао да ми се извини и ја сам му значи опростио што можда и јесте тиче се његове безбедности. И то му у животу, тај дан сам му замерио али сам му за цео живот опростио, ништа то није било после тога страшно кроз размишљање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи он колко схватам, то је урадио пред неким кад Вас је угурао, то је био неко. Причајте нам како то изгледа, јел су то опет неки домаћи или неки непознати људи?

СВЕДОК [REDACTED]: То су били значи колеге наше из центра који су били у техничкој служби од шофера, од ложача, од техничара и од свих њих, највероватније да се и он покаже пред колегама, да је и он са Србима у лошим односима па ме је буквално угурао у канцеларију и онако залупио врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има нешто да пита? Не? Да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Немам овај, могу да устанем само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК [REDACTED]: Имам неке грчеве од овај, немам ништа да кажем, то сте и прошли пут сте ме ја не знам овај оно како се зове прошли пут у истражном питали су ме да ли могу да препознам. Ја ни тад у том моменту значи кад се десило мени 30. јула, највероватније да је било због великог страха, значи ни тад нисам могао да познам ниједну фацу а камоли сад после 12 година и ја сам се променио за 12 година оседео, а камоли сад ако то нешто значи и утиче. А друго немам шта да додам јер то је, то је било углавном то. И што ми је подсвесно криво, ако смем сад да кажем зашто ја? Зашто ја? Јер кроз неку причу која се за коју сам ја опет сад опет то није из прве руке, значи за коју сам ја чуо 2002., од људи до људи, од пријатељица до пријатељица да смо ми неком грешком ухваћени. То јест, да смо ми личили на неког. Да је неко од мојих с ким сам ја био возио такво возило и личио на њега што је можда до негде и тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли сте икада о овом догађају причали пре него што сте дошли код истражног судије?

СВЕДОК [REDACTED]: С ким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким надлежним органом.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам само био у Бујановцу пошто смо ми пријавили то се десило у селу Добрчане, па смо били до српског села у једној кафани да се ја оперем, јер доста ми је сломљен нос ми је био, доста сам крварио из носа, били смо овај преко села Кормиљане до руског пункта, руски доктор ме је погледао и само ми одмахнуо руком да значи морам на опсервацију како се зове то, пријавили смо у Бујановцу, ја сам тражио податке 2004. 2005, тражио сам податке да ли ја имам негде, да ли сам ја да ли има негде записано да сам ја пријавио тај случај. У СУП-у Бујановац су ми рекли да немам никакве податке. Е сад да ли је то, да ли су они предали вишим органима или не, не знам. То ме је мало зачудило зато што сам пријавио и у овај, Бујановцу СУП-у и у Врању сам тражио и извештај лекара, не постоји та документација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то нестало.

СВЕДОК [REDACTED]: Не постоји та документација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово код истражног судије сте први пут у животу причали о томе шта Вам се догодило?

СВЕДОК [REDACTED]: Званично да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знанично, званично. Добро. Кажите ми још причали сте о тој повреди коју сте имали и о психичким проблемима које имате, да сте понекад узнемирени и тако. Да ли сте некада добили било какву одштету и да ли такву одштету тражите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па знате како, нисам добио никакву, а лично бих тражио одштету зашто? Зато што прво сам изгубио туђи ауто не туђи ауто, него ауто мога стрица тога кога сам возио значи овај. Друго, што сам имао своју неку кућну радионицу, бавио се хобијем, сад од тога немам ништа, једноставно бих хтео неку надокнаду, ако се сад то не узима за зло. Боже мој, важно је да сам жив и здрав. Здрав колко могу, психички имам проблема,

психички имам страшних проблема јер сам константно под лековима. Ево и сад са вашим овим саветницима значи, повукао сам се, било ме је срамота па сам био до купатила да ја узмем лек. То ми смета и покушавам да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас свакако ремети у свакодневним активностима.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, рекли сте да су Ваши трошкови за долазак јел тако повратна аутобуска карта, за такси, кажите ми колико су трошкови исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја стварно не знам, ја нисам доручковао јутрос, а то већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите

Сведок трошкове тражи за аутобуску карту повратну 1.885.00 динара, за такси 1.050,00 динара од куће до станице и натраг, све укупно 2.935,00 динара као и трошкове исхране по одмери суда.

Па му суд досуђује 4.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је то, добићете овде новац у Служби за подршку сведока на руке. Сада можете да идете.

СВЕДОК [REDACTED]: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратиће Вас судска стража.

СВЕДОК [REDACTED]: Само да ли смем да питам да ли ћу поново да будем позван а из ког разлога, јер су ми већ деца негде око 9, 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула сам да имате малу децу.

СВЕДОК [REDACTED]: Е имам малу децу и већ се деца распитују, чују телефоном шта се прича па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите овако, води се кривични поступак овде против сада ћу Вам рећи, број тачан, који ја не знам на памет на пример 17 неких људи од којих су неки овај пуштени на слободу, један само од њих долази, неки су побегли после тога, неким се суди у одсуству и тима који су побегли се суди у одсуству и неки људи су овде иза Вас у притвору. Овај, и тај поступак иде јел тако, овај тужилац настоји да докаже да су они извршили неко кривично дело, одбрана настоји да докаже да они то нису урадили, на списку отетих и мучених лица се налазите и Ви. Тај списак нам је дао тужилац. Због тога смо Вас звали. То је то. Ми ћемо на крају донети одлуку. За сада ја не могу да предвидим свакако, али у сваком случају што се тиче кривичног поступка дали сте по мени исцрпно исказ, а што се тиче те неке накнаде штете за то, бојим се да ћете можда морати да се старате сами и можда сте то могли да тражите свих ових година. Ето то је то. То је неко моје мишљење лично, за сада.

СВЕДОК [REDACTED]: Добро. Хвала Вам. Јел сам слободан? Хвала свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављамо сада са овим разговором о сведоцима и о доказима које ћемо даље изводити. За сутра су сведоци значи са оног списка који су предложили браниоци Недић и Константиновић [REDACTED]

немамо информације да ли је примио позив док за ове друге сведоке ову четворицу очекујемо да они сутра дођу. Хоћемо ли сада још и да расправимо то питање [REDACTED] и питање вештачења према ономе како сам вас обавестила да је заиста временски то дугачак период уколико би поверили вештачење судско-психијатријском одбору. Господине Крстићу. Ја сам мислила прво тужилац да ли ће имати неке предлоге и ово. Не, за сада. Али може Крстић ако Вам је. Крстић већ има нешто да каже као и увек. Изволите господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ми у овој фази поступка иако смо предложили то вештачење и ја вам се захваљујем што сте прихватили из дописа медицинског одбора сви сада сазнајемо колко треба времена за озбиљно вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И мој предлог и чини ми се предлог одбране вероватно и колеге немају ништа против, уколико би ви по нашем заједничком предлогу укинули притвор и заменили другом мером за обезбеђење присуства окривљених ми би остали при том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако не онда би.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Уколико не, онда из разлога целисходности, рационалности би одустали од тог предлога али наша сатисфакција је огромна то што је дошао допис од Одбора да сви сазнајемо колко је то вештачење озбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је службена белешка ја сам разговарала телефоном.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А добро, ми Вам верујемо како таман посла, безрезервно Вам верујемо. То је што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И професором и тако даље, то је белешка.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тог предлога. Ја бих ишао још даље уколико ме колеге не коригују. Ми смо против било ког другог вештачења онда. Бојим се да би то било истоветно и са временом и са квалитетом вештачења ову алтернативу што сте ви дали, али на вама је да одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај центар за судску психијатрију. Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, само да не опструирамо поступак зато што су људи у притвору то је једини разлог, то је једна ствар. Значи, просто желимо да убрзамо поступак, ја ћу на крају дати један односно два предлога један што се тиче самог поступка и друго што се тиче виђења родбине присутне овде данас на 5 минута. Што се тиче ове сведокиње [REDACTED] сматрам да нема потребе да она долази и да нам препричава списак који је доставила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у међувремену су откривене још нека тела и тако даље.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па сад. Ја оно, моје сазнање које имам до сада оно је сувишно да сведочи, поготово што је из почетка то некако у сопственој приватној режији радила, касније преко неке хуманитарне организације црвеног крста или тако даље. Нас, број настрадалих на жалост тамо, жртава, погинулих, имовински и тако даље и што се тиче повреде и тако даље, у овом тренутку та статистика нас не интересује, нас интересује само оно што се оптужницом ставља на терет нашим браћеницима, тако да ја лично мислим да немамо

потребе за саслушањем тог сведока сем да прочитамо тај извештај односно списак који треба да буде у корелацији са списком надлежних органа односно МУП-а до дана Србије до дана повлачења, јер су они водили евиденцију тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи основно је ово. Значи како Ви одустајете или не одустајете везано за то вештачење?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Одустајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одустајете од судско-медицинског, психијатријског.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од судско психијатријског вештачења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од новог вештачења?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не тражимо ново вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чак ни ово што сте Ви као алтернативу предложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не тражите ново вештачење?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не тражимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поново изјашњење вештака који ће имати при том у виду сву документацију и терапију коју ова оштећена „Ц2“ узима почев од овог догађаја 2001.године, и под којом је сада. Не?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они ту документацију никада нису имали у рукама, нити ми знамо где се она лечи све ово време и под којом је терапијом.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислите на ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нешто нисмо на „Ц2“.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Која је била у психијатријском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, значи шта се дешава.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Коментарисано је то судија. Ја колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо сад, немамо здравствени картон, немамо то. Немамо значи здравствени картон за оштећене осим за тај извештај који је накнадно стигао заједно са оним исказима из Ниша, имамо ту документацију за 2001.годину али од тада па до данашњег дана вештаци осим што су пред собом видели оне лекове које је понела са собом, нису имали документацију нити установу али то ћете размислити до сутра. Господо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ајде сутра ћу. И овај предлог после сестра из Швајцарске је дошла Садике Селимону па ја молим на 5 минута само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одобрићемо посету ванредну. Јел сте имали ванредну овог месеца? Јел сте имали ванредну посету овог месеца?

ОПТ.САДИКИ СЕЛИМОН: Овај месец нисам имао уопште посету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште имали? А да, овај месец је тек почетак месеца да. Добро. Господо остали браниоци.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја се апсолутно придружујем оваквим правним рефлекцијама што се тиче нових доказа колеге Крстића и можда још искључивије, категоричније, нема апсолутно потребе за новим пробационим или доказним предлозима, нема потребе ни да им презентирате терапије, овде је у питању знате време и простор су најважније координате сваког догађаја. За 12,5 година најздравији човек може да се разболи чак са леталним исходом, то је све бесмислица, ја ћу у завршној речи наравно о томе веома аргументозно, веома

адекватно говорити за 12,5 година се не може репродуковати један догађај. Оно што сте ви заиста са марљивошћу једног средњовековног калуђера то мислим на комплетно судско веће, заиста сте показали, доказали поготово код саслушања данашњег сведока да нема овде уопште времена као обележја кривичног дела које има ранг, такве круцијалне чињенице да је она квалификаторна да ли постоји ратни злочин или не, овде нема ни говора. Ја изузетно приватно и стручно ценим јавног тужиоца, али сам сигуран да он сад има једно чувство непријатности, стручне непријатности због тога што се на крају кад се извршила једна обдукција, једна вивисекција пробациона, кроз доказе смо пропутовали и видели о чему се овде ради. Чули смо људе који су меродавни где је тај солитер, не постоји солитер. Где је тај пазите да Вам кажем та мучилишта? Не постоје мучилишта ја ћу Вам рећи. Ја сам био човек који се читавог живота никад није удварао људима но истини. То су Американци довели ове људе да се у Њилану са 25.000 Срба сведе на 10 људи, то је то. Према томе, ја вас молим да завршимо овај предмет у име достојанства људи који станују на овом простору у име достојанства суда који је одличан суд, ја још увек тврдим да је српски суд најбољи суд на овој планети. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли ће бити још неких предлога? Тужилац? Не? Добро. Или да? Не, добро. Да видимо имамо још нешто што нам је стигло, што нам није стигло. Погледали сте претпостављам ово овај што је стигло из Еулекса, јесте? Добро. Имамо документа која ћемо да прочитамо такође уз искључење јавности. Договорићемо се да то урадимо сутра. За сада смо завршили. Значи, видимо се сутра. Изволите. Фотографије за Мемишија су стигле. Међутим, ја сам њему и њега и Ва упутила да их можда погледате па да нам кажете шта желите од тих фотографија? Укључите. Оне су у електронском облику на ЦД-у, тог нема много, значи проблем је једна, значи има једна фотографија која се налази у списима то је Фазлиу Бурим и има ових Мемишијевих рецимо 6 или 5 или 7 фотографија, оне се налазе у предмету у електронском облику. Тако смо их ми добили.

АДВ.БОЈАН ПЕСАВАЦ: Да ли може данас у току дана или сутра пре суђења да му се омогући то да погледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте укључили микрофон и сада уопште нема превода. Значи, можете рецимо шта би Вам ја предложила, данас да останете Ви да их погледате а онда да Мемиши се обрати писмено па да сутра погледа пре суђења па да онда у том смислу, не знам шта ћете имати као предлог с тим фотографијама.

АДВ.БОЈАН ПЕСАВАЦ: Свакако морам да их погледам, и он, мислим да ли мора он писмено посебно или ево сад на записник да стави предлог да му се омогући да пре сутрашњег суђења погледа те фотографије јер ја не могу као бранилац да унесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу ћу издати наредбу данас да сутра доведу Мемишија да погледа фотографије ујутру на пример у 08,45 часова, треба му 5 минута да то види.

АДВ.БОЈАН ПЕСАВАЦ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер једна од тих фотографија је била овде у предмету и то је заправо била иницијатива да уопште разговарамо о томе како су те фотографије настале. Ето то је то. Значи сутра Мемиши долази у 08,45 па Ви погледајте данас онда. Изволите Самет.

ОПТ. САМЕТ ХАЈДАРИ: Добар дан. Оптужени Самет Хајдари. Рекао сам ако постоји могућност 2-3 минута да ми одобрите да се сусретнем остварим сусрет са мојим оцем јер синоћ нисам могао да се сретнем са њим. Има три месеца како је прошло да ја са њим уопште нисам видео. Само минут-два колико Ви одобрите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац је у публици?

ОПТ. САМЕТ ХАЈДАРИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко има нешто? Па ћемо ово само да унесемо у записник не? Е онда кажите овако

За овим, бранилац адвокат Здравко Крстић изјављује да одбрана одустаје од предлога да се обави судско-психијатријско вештачење од стране судског психијатријског одбора и да сматра да за сада није потребно да се обави вештачење преко Института за ментално здравље у Палмотићевој, Центра за судску психијатрију о чему је одбрана јуче обавештена. Овоме се придружује и бранилац адвокат Илија Радуловић.

Оптужени Мемиши Агуш тражи одобрење да прегледа ЦД на коме се налазе његове фотографије пре сутрашњег суђења

па председник већа за овим доноси

РЕШЕЊЕ

Да се одобрава овакав захтев и да се налаже управи ЦЗ-а о чему ће бити обавештена посебним дописом да 07.06. у 08,45 доведе оптуженог Мемиши Агуша како би разгледао ЦД.

Дакле, видимо се сутра у 09,30 у истој овој судници, и за то време ја молим да омогућите да Садике Селимон види са сестром а Самет са оцем. Или ако они буду хтели нека траже ванредну посету па да тако нешто одобрим. Може и кроз посету да се уради само да они дођу на пријавницу. Значи, отац и сестра.

Довршено у 13.25

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА